Assam Legislative Assembly Debates

सत्यमेव जयते

1989

OFFICIAL REPORT

EIGHTEENTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FIFTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

(OCTOBER – NOVEMBER)

VOL. XVIII

NO. 8

The 9th November, 1977

Geetali Art Press, G. S. Road, Dispur, Guwahati—781022

DEBATES OF THE ASSAM LEGISLTIVE ASSEMBLY. 1977

(October-November Session)

Volume— XVIII

No— 8

Dated the 9th November 1977

CONTENTS.

1	Questions— .. —	5— 39
2	Miscellaneous— — —	— 40
3	Matter Under Rule 301—	41— 52
4.	Statement by the Cheif Minister—	53— 55
5	Resolutions— — — —	56— 64
6.	Statement by Chief Minister— —	65— 81
7.	Resolutions— — —	82— 115
6	Adjournment— — —	— 116

Proceedings of the Eighteenth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Fifth General Election under Soverign Democratic Republican Constitution of India

——

The House met in the Assembly Chamber, Dispur Gauhati on Wednesday the 9th November 1977 with the Hon: Speaker in the Chair, 9 (Nine) Minister, 3 (Three) Ministers of State, 1 (One) Deputy Minister and 76 (Seventy Six) Members present.

——

STARRED

QUESTIONS AND ANSWERS

[To which oral answers were given]

Date : 9th November, 1977

——

বি ঃ দুলিয়াজানত মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ

শ্ৰীক্ষীৰোদ চন্দ্ৰ শইকীয়াই সুধিছে :

* ৭৩। মাননীয় ৰাজহ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাব নে—

তেল উদ্যোগৰ খনন কাৰ্য্যৰ বাবে দুলিয়াজান অঞ্চলত তেল কম্পানীয়ে মাটিৰ বিঘাই প্ৰতি কি দৰত ৰাইজক ক্ষতিপূৰণ দিয়ে জনাবনে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (ৰাজহ বিভাগৰ বাজ্যিক মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ

৭৩। দুলিয়াজান অঞ্চলত তেল পথাৰ খনন কাৰ্য্যৰ বাবে স্থায়ী বা অস্থায়ী ভাৱেই হওঁক ১৮৯২ চনৰ ভূমী অধিগ্ৰহণ আইন মতে মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা হয় আৰু উক্ত আইনৰ উপ বন্ধৰ আলমত ক্ষতিপূৰণ দিয়া হয় । অস্থায়ী ভাৱে অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ কলেক্টৰ আৰু পট্টাদাৰ উভয়ৰে সন্মতি ক্ৰমে একেবাৰতে থুল-মুলকৈ বা মাহেকীয়া বা আন স্থিৰীকৃত কিস্তত দিয়া হয় । স্থায়ীভাৱে অধিগ্ৰহণ কৰা মাটিৰ মূল্য উক্ত আইনৰ 8 (১) নং অনুচ্ছেদ মতে বিজ্ঞাপন ৰাজপত্ৰত প্ৰকাশ পোৱাৰ পাচত মাটিৰ শ্ৰেণী অনুযায়ী ওচৰৰ তেনে মাটিৰ তেতিয়াৰ বজাৰ দৰ হিচাবে দিয়া হয় । পট্টাদাৰ সকলক মাটিৰ মূল্য দিবৰ বাবে কোনো নিৰ্দ্দিষ্ট মূল্য সূচী নাই ।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া :— দুলিয়াজানত তেল শোধনৰ কাৰণে লোৱা মাটিৰ প্ৰতিবিঘাই এহেজাৰ টকা দিয়া হয়, এই কথা সচাঁনে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী) :— মই আগতে কৈছো যে পট্টাদাৰ সকলক মাটিৰ মূল্য দিয়াৰ নিৰ্দ্দিষ্ট কোনো মূল্য সূচী নাই । এহেজাৰ টকা দিব লাগে বুলি তেনেকুৱা কোনো মূল্যসুচী নাই । নটিফিকেচনৰ সময়ত যিটো বজাৰ দৰ হয় সেইটো দিয়া হয় । কাৰোবাৰ যদি আপত্তি থাকে তেনেহলে তেওঁলোকে আপত্তি দৰ্শাব পাৰে আৰু এই টকা লোৱাৰ সময়ত কলেক্টৰৰ ওচৰত আপত্তি দৰ্শাব পাৰে । তেতিয়া তেওঁ ৰেফাৰেন্স

কোৰ্টলৈ পঠাব লাগে । ৰেফাৰেন্স কোৰ্টে বেচি যদি বেছি দিয়ে তেন্তে বেচি পাব । আপত্তি বিলাক ৰেকাৰেন্স কোৰ্টলৈ পঠাবলৈ বাধ্য ।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া ঃ— ১৯৬৫ ত্তনত জিলা উপায়ুক্তৰ নিৰ্দ্দেশ দিয়া মতে প্ৰতি বিঘাই এতিয়ালৈকে এহেজাৰ টকা দি আছে । এনেকুৱাও দৃষ্টান্ত আছে যে বজাৰত যিটো মূল্য ৮ হাজাৰ টকা অথচ ২০ হাজাৰ টকা দিছে, এই কথাখিনি সচাঁনে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী) ঃ— মই আগতে কৈছো নটিফিকেচনৰ সময়ত মাটিৰ বজাৰ দৰ যিটো সেইটো আইন মতে পাব । কৰবাত যদি কম কৰিছে তেন্তে মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰাৰ লগে লগে তাৰ ব্যৱস্থা লম ।

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা ঃ— মাটি বজাৰত বেচেনেকি ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী :— বজাৰ দৰ মানে মাৰ্কেট ৰেট ।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা :— মাটিৰ বজাৰ দৰৰ শ্ৰেণীৰ কথা কৈছে । এই মাটিত তেল আছে, অন্য মাটিত তেল নাই, তেল থকা মাটিৰ দাম তেলৰ দামৰ অনুপাতে নিৰ্ণয় কৰাৰ কিবা ব্যৱস্থা হৈছে নেকি ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্মণ (মন্ত্ৰী) ঃ — মাটি হিচাবে দাম নিৰ্ণয় কৰা হয় ।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা :— এই মাটিত তেল ওলায় । তেলৰ কাৰণে এই মাটিৰ দাম বেচি পাবে ।

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ ঃ— মাটি হিচাবে মূল্য হয় ।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া :— মাটিৰ দাম কম হৈছে, এই সম্পৰ্কত দুলিয়াজানত সকলো তৰফৰ পৰা ৰাইজে আন্দোলন কৰিছে, অনশন কৰিছে, চৰকাৰে জানেনে ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) ঃ— সেইটো খবৰ পোৱা নাই ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— ১৯৬৫ চনত যি সকলৰ মাটি গল আৰু যি সকলক মাটিৰ মূল্য দিয়া হৈছে বুলি কৈছে, এই সকলৰ ভিতৰত নিয়ম মতে আপত্তি বিপত্তি দৰ্শোৱা বুলি কৈছে । তেনে ধৰণৰ আপত্তি বিপত্তি কিমান পাইছে আৰু সেই বিলাকৰ সন্দৰ্ভত কি বিহীত ব্যৱস্থা লৈছে ?

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) ঃ— মই আগতে কৈছো নটিফিকেচন হোৱাৰ পিচত তেওঁলোকে কলেক্টৰৰ ওচৰত আপত্তি দিব লাগে । কলেক্টৰে সইটো শুনিব আৰু তেতিয়া হুকুম দিব । তথাপিতো যদি এ পত্তি হয় তেতিয়া ৰেফাৰেন্স কোৰ্টলৈ পঠাব লাগিব ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— মোৰ উত্তৰটো ঠিকমতে পোৱা নাই । যি সকল পট্টাদাৰৰ আপত্তি কলেক্টৰৰ ওচৰত হৈছে। সেই আপত্তি এতিয়ালৈকে কিমান পৰিপূৰণ কৰিছে ।

ডাঃ ভুমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— যিটো আপত্তি কৰিছে সেই সন্দৰ্ভত নিশ্চয় কিবা দিছে আৰু যদি পট্টাদাৰ সকল ৰাজি হোৱা নাই তেন্তে ৰেফাৰেন্স কোৰ্টলৈ গৈছে ।

শ্ৰীজগদীশ দাস :— মাটি অধিগ্ৰহন কৰাত বজাৰ দৰ দিয়ে সেই সময়ত বজাৰ দৰ কি আছিল ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— বহুত ৰকমৰ মাটি থাকে ।

শ্ৰীঅতুল শইকীয়া :— অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ ১৯৫৯-৬০ চনত সৃষ্টি হয়। এই মাটি খিনি অধিগ্ৰহণ কৰা হয় পাঁচ বছৰৰ পিচত । কিন্তু এই মাটি বিলাক তাৰ আগতে অনাআনুষ্ঠানিক ভাবে গ্ৰহণ কৰা হৈছিল, সঁচানে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী):— মাটিটো লোৱাৰ সময়ত নটিফিকেচন হয় আৰু নটিফিকেচনৰ সময়ত বজাৰ দৰ দিয়া হয় ।

শ্ৰীঅতুল শইকীয়া :— অইল ইণ্ডিয়া লিমিটেডৰ সৃষ্টি হৈছিল ১৯৫৯-৬০ চনত । তাৰ লগে লগে এই মাটি বিলাক লোৱা হৈছিল । কিন্তু তাৰ পৰবৰ্তী পাঁচ বছৰৰ পিচত এই মাটি খিনি আনুষ্ঠানিক ভাবে অধিগ্ৰহণ কৰা হয়, সঁচানে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— যদি অধিগ্ৰহণ কৰাত পলম হয় তেন্তে ব্যৱস্থা লম ।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাইছে যে মাটিৰ শ্ৰেণী অনুসৰি মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ দিছে । তেল থকা মাটি অতি মূল্যবান সম্পদ । এই তেল থকা মাটি বিলাক কোন শ্ৰেণীত ধৰা হয় ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ :— ১৮৯৪ চনৰ আইনত তেলৰ কথাটো নাই । মাটি হিচাবে মূল্য পাব লাগে ।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা :— যিহেতু তেল এটা অমূল্য সম্পদ, এই সম্পদ থকা মাটিক এটা বিশেষ শ্ৰেণীৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰি ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ ব্যৱস্থা লবনে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— চাৰ, সেইটো ভবা নাই।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া :— দুলিয়াজানত মাটিৰ শ্ৰেণী আছে। প্ৰতি বিঘাত ৫হেজাৰ টকা দিয়ে আৰু ফচল থকা মাটিৰ মূল্য বেলেগ। মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ কথা বুজিব পাৰিছো যদি কলেক্টৰক কোৱা হয়, আবেদন নিবেদন কৰা হয় তেন্তে বেলেগ হব পাৰে। কিন্তু মোৰ প্ৰশ্ন হল কোম্পানীৰ লগত আলোচনা কৰি ১৮ হাজাৰ পোৱাৰ দৃষ্টান্ত আছে, এই কথা জানেনে?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— অস্থায়ী ভাবে যদি মাটিটো লয় তেতিয়া মাটি লোৱা কোম্পানী আৰু পট্টাদাৰৰ যদি বুজাপৰা হয় সেই খিনি দাম হয়।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া :— এতিয়া দুলিয়াজানৰ বহু অঞ্চল ইণ্ডাষ্ট্ৰিয়েলাইজেচনৰ ভিতৰত পৰিছে। কিমান মাটি ওলাইছে জনাবনে?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— সেইটো কব নোৱাৰিম।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— এই অঞ্চলত তেলৰ খনন হোৱাৰ পিচত নিশ্চয় মাটিৰ মূল্য বাঢ়িছিল। যেতিয়া তেল নগৰ স্থাপন হোৱা নাছিল, তেতিয়া মাটিৰ মূল্য কম আছিল। যেতিয়া তেল নগৰ স্থাপন হল, তেলৰ খনন হল তেতিয়া সম্পদ বিলাকৰ মূল্য বাঢ়িছে আৰু মূল্য বাঢ়িব লাগিছিল। মাটিৰ মূল্য বঢ়াৰ পিচত পট্টাদাৰ সকলক কিয় আগৰ অৱস্থাৰ মাটিৰ মূল্য দিয়া হৈছে?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— নটিফিকেচন কৰাৰ সময়ত মাটিৰ মূল্য যিটো থাকে সেইটো দিয়া হয়। দহ বছৰ আগত দিশপুৰত মাটিৰ মূল্য বৰ্তমানতকৈ কম আছিল। গতিকে দহ বছৰৰ আগৰ মূল্য বেলেগ হব।

শ্ৰীক্ষীৰোদ চন্দ্ৰ শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয় মই কৈছো যে, ১৯৬৫ চনত বিঘাই প্ৰতি ১ হাজাৰকৈ টকা দিলে। আজি অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে যে সকলো বস্তুৰ মূল্য বাঢ়ি থাকে কিন্তু এই মাটিৰ মূল্য কিয় নাবাঢ়ে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, ৫ বছৰ আগৰ দামটো ৫ বছৰ আগতে হোৱা দাম। মাননীয় সদস্য গৰাকীয়ে যদি এই বিষয়ে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলে ব্যৱস্থা লম।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি এমাহ মানৰ আগতে আমাৰ মাননীয় সদস্য খাউন্দ ডাঙৰীয়াৰ সমষ্টিত বিঘাই প্ৰতি ২00 টকাকৈ দিছিল। কিন্তু নটিফিকেচনত দিয়া হৈছে ২০ হাজাৰকৈ দিয়া হৈছে। এইটো কথা সচাঁনে ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, আইনৰ ব্যৱস্থা মতে আয়ুক্তই মানি লব লাগিব।

শ্ৰীকবিৰয় প্ৰধানী :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ক্ষতিপূৰণৰ আইন খন কেতিয়াৰ আইন ?

ডাঃ ভূমিধৰ বৰ্ম্মণ (মন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰথম খন আইন ১৮৯৪ চনত হৈছিল আৰু পাচত ১৯৬৫ চনত আকৌ হল।

Re: INTENSIVE HANDLOOM DEVLOPMENT PROJECT

Dr. Rabindra Kumar Goswami Aksed :

*74. Will the Minister, Sericulture and Weaving be pleased to state—

a) Whether the Government has taken up the Intensive Handloom Devlopment Project ?

b) If so, in which area the Project has been taken up ?

c) What are the aims and objects of the Project ?

d) How much progress has been made so far ?

Shri Surat Chandra Daulagupu (Minister, Sericulture and Weaving) Replied :

74 a) Yes.

b) The Project is being implemented in Tihu, Chamata, Bongaon Solmara & Nalbari areas of Nalbari Subdivision.

c) The Project aims at providing avenues for full time self employment to the poor weavers and upliftment of their economic conditions.

d) So far 905 weavers have been identified out of which 345 weavers have been paovided with the Bank finance, looms, accessories, raw materials, weaving charges, etc., for prodection of Handloom Fabrics and 560 applications of weavers for Bank finance are under process with the Bank authority.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— Sir, may I know from the Hon'ble Minister What is the estimated cost of the project for a period of 5 years ?

Shri Surath Chandra Daolagupu, (Minister, Sericulture, etc.) :— It is Rs. 184180 lakhs.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— May I know from the Hon'ble Minister that in the areas which have been covered how many weavers and how many looms are there ?

Shri Surath Chandra Daolagupu, (Mininister, Sericulture, etc.) :— Sir, that figure is not with me.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— Sir, may I know from the Hon'ble Minister how many metres of cloth is expected to be production in this scheme and what amount of income would accrue to the weavers generated by this project ?

Shri Surath Chandra Daolagupu, (Minister, Sericulture):— When the project will be fully implemented we expect that the yearly production will be 120 lakh metres and the value of the production will be 864 lakhs.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— Sir, my second part was not replied. I wanted to know also what would be the income that would accrue to the weavers ?

Shri Surat Chandra Daolagapu (Minister) :— The estimated net profit is Rs. 13 9ɔ lakhs.

Shri Badan Chandra Talukdar :— May I know from the Hon'ble Minister, as the Minister in reply to question (b) said that the Nalbari areas of Nalbari subdivision, what does it actually means ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister :— That means Nalbari town and its suburbs. Our intention is to cover the entire Nalbari Subdivision plus part of Gauhati Subdivision.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— Who the is implementing authority of this Project ?

Shri Surat Chandra Daolagupu (Minister) :— We have got a Board for this and also the Assam Govern-

ment Marketing Corporation. These two organisatons will implement the project.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— Sir, the Minister has mentioned about the Board. What is the Board ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister) :— Sir, the project Board has been constituted with following :—

Director, Sericulture & Weaving, Assam	—Chairman
Project Administrator—	Member Secretary
Joint Director of Weaving, Assam—	—Member
Miss, R. Sahni, Deputy Devlopment Commission for Handlooms, Deptt. of Textile, Govt of India	—do
Representative of state Bank of India Gauhati	—do
Representative of United Bank of India	—do
Managing Director, Assam Govt. Markating Corpn. , Gauhati	—do
Managing Director, Assan Spun Silk Mills Jagiroad, Nowgong.	—do

Shri R. Nabis, Chairman, Assam Khadi and Village Industries Board, Gauhati — Member

Smti. Rashmibala Barman, Chamata, Dist. Kamrup —do

Smti. Dhaneswari Choudhury, Sandhali Dist. Kamrup —do

Smti. Sailaybala Devi, Gandhia, Dist. Kamrup —do

Shri Badan Chandra Talukdar :— Sir, may I know whether this officer has joined ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister) :— He is expected to join shortly.

Shri Badan Chandra Talukdar :— Sir, that officer has not yet joined. May I know when he was appointed ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister) :— Sir, in fact, three officers have been Selected but 2 have not joined and the third is expected to join shortly,

Shri Badan Chandra Talukdar :— Sir, may I know from the Minister how many looms have been given to the weavers uptil now ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister) :— Sir, I have already replied that.

Dr. Rabindra Kumar Goswami :— Sir the estimated cost is 184·80 lakhs. But how much has been spent so far ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister) :— We have so far spent Rs. 7,77,426·00.

শ্ৰীমতী ৰেৱতী দাস :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে, হেণ্ডলুম ডেভলপমেণ্ট প্ৰজেক্টে শোৱালকুছিত এটা হেণ্ডলুম প্ৰজেক্টৰ আচনি লৈছে আৰু সেই আচনিত ইতিমধ্যে ৪৫ লাখ টকা দিয়া হৈছে। সেইটো এতিয়া কি অৱস্থাত আছে ?

শ্ৰীসুৰথ চন্দ্ৰ দলগাপু (মন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, সেইটো এটা বেলেগ প্ৰশ্ন।

শ্ৰীঅতুল শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয়, যোৱা বিত্তিয় বছৰত বৰ্ডৰ মিটিং কেইবাৰ হৈছিল ?

শ্ৰীসুৰথ চন্দ্ৰ দলগাপু (মন্ত্ৰী) :— সেইটো নাজানো।

শ্ৰীঅতুল চন্দ্ৰ শইকীয়া :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এবাৰো নবহাৰ কথাটো সচাঁনে ?

শ্ৰীসুৰথ চন্দ্ৰ দলগাপু (মন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয় সেইকথাটো মোৰ হাতত নাই।

Shri Mohitosh Purkayastha :— Sir, may I know from the Minister, whether the Government propose to start any other project in any other areas of Assam within the next 5 years ?

Shri Surath Chandra Daolagupu (Minister) :— This is Govt. of India's project, but we will try.

Starred Question No. 75 was not put Member being absent.

বিঃ মন্ত্ৰীসকলৰ ভ্ৰমণ বানচ, টেলিফোনৰ বাবদ হোৱা খৰচ

শ্ৰীনগেন্দ্ৰ বৰুৱাই সুধিছে :—

* ৭৬। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

১৯৭৬-৭৭, ১৯৭৭-৭৮ চনত অসম মন্ত্ৰী সভাৰ সদস্যসকলৰ প্ৰতিজনৰ ভ্ৰমণ বানচ, টেলিফোনৰ বাবদ কিমানকৈ খৰচ কৰা হৈছে জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :—

৭৬। ১৯৭৬-৭৭ আৰু ১৯৭৭-৭৮ (৩০-৯-৭৭ লৈ) খৰচৰ দুখন বিতং তালিকা সদনৰ মাজত ৰখা হৈছে।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, সদনৰ মজিয়াত ৰখা কাগজখনত মই দুবছৰৰ হিচাব পাইছোঁ। ইয়াত এটা কথা মই মুখ্যমন্ত্ৰীৰ

পৰা জানিব বিচাৰিছোঁ যে, মন্ত্ৰীসকলৰ ভ্ৰমণ বানচতকৈ টেলিফোনৰ খৰচ বেচি হৈছে। শ্ৰীহিতেশ্বৰ শইকীয়া, তৈখেতৰ ভ্ৰমণ বানচ ৩৩,৩৫০ টকা 8 পইচা আৰু টেলিফোনৰ খৰচ ১ লাখ ৮,৮৫৩ টকা ২৯ পইচা। আনহাতে উপমন্ত্ৰী শ্ৰীলিলা কান্ত দাসৰ ভ্ৰমণ বানচ ৩৬,২১৮ টকা ৫৪ পইচা আৰু টেলিফোনৰ খৰচ ২০,১৬৪ টকা ৫৫ পইচা। আৰু কেবিনেত পৰ্য্যায়ৰ মন্ত্ৰী শ্ৰীউত্তম ব্ৰহ্মাৰ ভ্ৰমণ বানচ ৩০,৭৮০ টকা ৮ পইচা আৰু টেলিফোনত ১১,২০১ টকা ৩০ পইচা। আজি কেনেকৈ এজন উপমন্ত্ৰীৰ টেলিফোনৰ খৰচ আৰু ভ্ৰমণ বানচ এজন কেবিনেত পৰ্য্যায়ৰ মন্ত্ৰীতকৈ বেচি হয়? আনহাতে ১৯৭৬-৭৭ চনত মূখ্যমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াৰ টেলিফোনত খৰচ হয় ৯৯,৫২০ টকা। গতিকে এনে ধৰণৰ বৈষম্য কিয় হবলৈ পাইছে জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মূখ্যমন্ত্ৰী) :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয় খৰচটো প্ৰয়োজনতহে হয়। যেতিয়া কাম বেছি হয় যি যি ক্ষেত্ৰত তেতিয়াই সেই সেই ক্ষেত্ৰত খৰচৰ মাত্ৰাও বেছি হয়। কেবিনেট মন্ত্ৰী, ৰাজ্যিক মন্ত্ৰী বা উপমন্ত্ৰী হিচাবে খৰছৰ বিষয়টো চিন্তা কৰিলে, দৈনন্দিন যিবিলাক কাম কৰিবলগা হয়, সেই বিলাক কাম সমাধা কৰিবলৈ অসুবিধা হৈ পৰে।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে যে মন্ত্ৰীসকলৰ ক্ষেত্ৰত টেলিফোন, ভ্ৰমণ বানচ আদিৰ কথা মেক্সিমাম লিমিত, মিনিমাম লিমিতৰ নিৰিখ ৰাখি দিয়া আছে নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) ঃ— অধ্যক্ষ মহোদয়, তেনে ধৰণৰ কোনো মূল্য নিৰ্দ্ধাৰণ কৰি দিয়া নাই।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মাননীয় মন্ত্ৰী

মহোদয়ে জনাবনে যে এই হিচাববোৰৰ ভিতৰত অসমৰ ভিতৰত কৰা ভ্ৰমণৰ খৰচ কিমান আৰু অসমৰ বাহিৰত হোৱা ভ্ৰমণৰ খৰচ কিমান ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মূখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয় এই হিচাববোৰ বেলেগ বেলেগ আছে । এই সকলোবোৰলৈ চকু দিয়াটো অলপ অসুবিধা হয় ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰীসকলৰ ভ্ৰমণৰ বাবদ ১৯৭৬-৭৭ চনত খৰছ হৈছিল, পাঁচ লাখ, বিৰাল্লিছ হেজাৰ, নশ, চৌৰাশী টকা তেইশ পইচা, আৰু টেলিফোনত খৰছ হৈছিল ছয় লাখ, বিৰানব্বৈ হেজাৰ, তিনিশ ওঠৰ পইচা। সেই খৰছ বছৰটো সম্পূৰ্ণ নৌহওঁতেই দেখুওৱা হৈছে । গতিকে মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে যে এই ধৰণৰ যি খৰছ কৰা হৈছে সেই খৰছ কৰাৰ ক্ষেত্ৰত আগতে ৰাজনৈতিক স্বাৰ্থত কম খৰছ কৰা হৈছিল আৰু এতিয়া মাত্ৰ ৰাজনীতিৰ প্ৰয়োজনীয় স্বাৰ্থত বেছি খৰছ কৰা হৈছে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মূখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৬-৭৭ চনৰ বছৰটোতে যে এই খৰছ দেখুওৱা হৈছে এনে নহয়, ১৯৭৮ চনৰ হিচাবটোও ধৰা হৈছে ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এক এপ্ৰিলৰ পৰা ৩০ চেপ্তেম্বৰলৈকে, এই সময়ছোৱাৰ ভিতৰত ভ্ৰমণৰ ক্ষেত্ৰত যি খৰছৰ হিচাব আছিল, আগৰ তুলনাত ভ্ৰমণতকৈ টেলিফোনতহে বিশেষকৈ বেছি খৰছ হৈছে ইয়াৰ কাৰণ মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মূখ্যমন্ত্ৰী) :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই সময়ছোৱাত টেলিফোনৰ কাৰ্য্য বেছি হোৱা কাৰণেই খৰছ বঢ়াটো স্বাভাৱিক ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, পাৰ্টিৰ কামৰ কাৰণেই টেলিফোন বেছিকৈ কৰিব লগীয়া হোৱাতহে ইমান বেছি খৰছ হৈছিল নে আণ চৰকাৰী কামৰ কাৰণে টেলিফোনত বেছি খৰছ হৈছিল ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) : — অধ্যক্ষ মহোদয়, কেতিয়াবা পাৰ্টিৰ কামৰ কাৰণেও টেলিফোন কৰিবলগীয়া হয়, কিন্তু বেছিকৈ পাৰ্টিৰ কামৰ বাবেই টেলিফোন কৰিবলগাৰ বাবে টেলিফোনৰ খৰছটো বেছি হৈছে সেইটো নহয়, অন্যান্য চৰকাৰী কামৰ কাৰণে টেলিফোন কৰোতেই বেছি খৰছ হৈছে ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, ১-৮-৭৭ তাৰিখৰ পৰা ৩০-৯-৭৭ তাৰিখলৈকে মন্ত্ৰীসকলৰ ভ্ৰমণৰ বাবদ এক লাখ, চোৰাশী হেজাৰ পাঁচশ নটকা, আৰু টেলিফোনত এক লাখ, সাতাইশ হেজাৰ সাতশ বিশ টকা । গতিকে দেখা যায় যে, আমাৰ যিখন তালিকা আছে, তাৰ তুলনাত বৰ্ত্তমানৰ খৰছৰ তালিকাৰ ক্ষেত্ৰত দেখা যায় যে খৰছৰ ক্ষেত্ৰত বৰ্ত্তমানৰ মিতব্যয়িতা দেখুওৱা হৈছে নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ক্ষেত্ৰত মিতব্যয়িতা কৰাটো টান । খৰছ বেছি হোৱাৰ ভয়ত অমুক ঠাইলৈ ভ্ৰমণ কৰিবলৈ যোৱা নহব বা টেলিফোন কৰিব পৰা নহব আদি কথা ভাবি মিতব্যয়িতাৰ কথা চিন্তা কৰা নহয় । দেশৰ বিভিন্ন ঠাইলৈ, বিভিন্ন জিলালৈ ফোন কৰিব লগা হয় আৰু ভ্ৰমণ কৰিবলগীয়া হয় । এনে ক্ষেত্ৰত মিতব্যয়িতাৰ বিষয়টো চিন্তা কৰাটো যুক্তি যুক্তা নাই ।

শ্ৰীনগেন বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এটা বছৰত ভ্ৰমণ বানচ টেলিফোনৰ খৰছ বেছি হল আৰু এটা বছৰত কম হল । ১৯৭৬ চনত পাৰ্টি আৰু সংগঠনৰ সময়ত খৰছ বেছি হল । বিশেষকৈ

জৱাহৰ নগৰৰ অধিবেশনৰ সময়তহে বেছিকৈ ভ্ৰমণ আৰু টেলিফোনত খৰছ হোৱা কথাটো সত্যনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, সেইটো কথা সত্য নহয় ।

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা : — অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী গৰাকীয়ে যেতিয়া ফোন কৰে, তেতিয়া চৰকাৰী খৰছত হিচাবটো ধৰা হয়, কিন্তু যেতিয়া মন্ত্ৰীৰ লৰা-ছোৱালী বা পৰিৱাৰে বান্ধৱীলৈ ফোন কৰিলে, সেইটো কি বুলি ধৰা হয় ? ইয়াৰ কোনো নিৰ্দ্ধাৰিত হিচাব ৰখা হৈছেনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) ঃ— অধ্যক্ষ মহোদয়, এনেকুৱা ধৰণে নিৰ্দ্ধাৰিত হিচাব ৰখা নহয় ।

শ্ৰীক্ষীৰোদ শইকীয়া : — অধ্যক্ষ মহোদয়, কোনো ব্যক্তিয়ে ফোন কৰিলে, নিজৰ পকেটৰ পৰা পইছা ভৰে, কিন্তু মন্ত্ৰীৰ ক্ষেত্ৰত তেনে কোনো ব্যক্তিগত হিচাব ৰখাৰ ব্যৱস্থা আছে নে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, তেনে ব্যৱস্থা নাই ।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— অধ্যক্ষ মহোদয়, প্ৰতিদিনে কিমান টেলিফোন কৰা হয় তাৰ কিবা ৰেজিষ্টাৰ আছে নে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, তেনে ৰেজি-ষ্টাৰ নাই ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, ঘৰলৈ ফোন কৰিলে যিটো খৰছ হয়, সেইটো চৰকাৰী খৰছত পৰিব নোৱাৰে । কিন্তু ঘৰুৱা কথা আৰু চৰকাৰী কথাৰ কিবা চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা নীতি-নিয়ম

বান্ধি দিয়া আছে নেকি ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, তেনেধৰণে কোনো নীতি-নিয়ম বন্ধা নাই। কি কথাটো চৰকাৰী বুলি ধৰিব পাৰি আৰু কোনটো নোৱাৰি সেইটো উলিওৱাটো অলপ কঠিন। উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা কব বিচাৰিছোঁ।

মই আজি ঘৰলৈ যাওঁ বা নাযাওঁ, এই কথাটো চৰকাৰী কথা হব নে বেচৰকাৰী কথা হব, তাক বিচাৰ কৰি উলিওৱাটো অতি জটিল কথা। এনে ক্ষেত্ৰত এই প্ৰশ্নৰ কোনো যুক্তি বিচাৰি নেপাওঁ।

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ কথাটো বাৰু বাদ দিলোঁ। কিন্তু যদি মন্ত্ৰীৰ পৰিবাৰে কোন বান্ধবীলৈ কিমানবাৰ ফোন কৰিলে আৰু তাত কিমান খৰছ হব, তাৰ হিচাব ৰখাৰ কাৰণে কিবা ৰেজিষ্টাৰ আছে নে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, কোনো ৰেজিষ্টাৰ ৰখা নাই।

Re : COSTRUCTION OF A MAJOR R. C. C, BRIDGE OVER TELIBOR RIVER

Shri Abul Hussain Mir asked :—

*77. Will the Minister, P. W. D. be pleased to state—

a) Whether it is a fact that the Assam Road Communication Board has decided to contruct a Major

R. C. C. Bridge over Telibor River on the Dhing-Bhuragaon P. W. D. Road ?

b) Whether Government would give pri pority for construction of this bridge ?

c) If so, when the work will be started ?

Shri Indreswar Khonud (Minister, P. W. D.) relied :

77. a) The Assam Road Communication Board suggested inclusion of eight number of R. C. C. Major bridges. including the one over Telibor, for investigation as an addition to the already approved 5th plan proposal of 21 Projects.

b) Depending upon availability of sufficient fund under the sub-head "Construction of R. C. C. Major bridges" Government would consider execution of the bridges mentionend at (a).

c) Does not arise in view of (b).

আবুল হোচইন মীৰ :— এই দলংখনৰ খুটা বেয়া হৈছে গতিকে ভাঙি পৰাৰ আগতে ঠিক কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— অৱস্থা বেয়া হলে দৰকাৰী ক্ষেত্ৰত নিশ্চয় মেৰামতি কৰা হব। সেই দলংখনৰ সম্পৰ্কত অনুসন্ধান কৰিবলৈ দিয়া হৈছে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— কি কি ভিত্তিত এই দলংখন ৰোড বোৰ্ডে লৈছে মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

Shri Indeswar Khound (Minister P.W.D.) :— Dudhnoi Bridge on Doomoni Damas Road (2). Bridge on Telibor bill on Dhing, Nowgong Bhoragaon Road within Dhing town, (3) Bridge at Kalaigaon over Rive Nonoi on M. B. Rd., (4), Guijan Bridge over Dibru River linking Laika, (5). Bridge over Kapili at Kachua on Bhoghora Domal Amsui Road, (6). Bridge over Champa on Jogighopa Chapar Road under Kokrajhar Division, (7) Bride over Longai River at Baraigram Pecharpar Road, (8) Bridge over Gabharu on Missamari Rangapara Road.

শ্ৰীআবুল হোচেইন মীৰ :— এই বছৰ এই দলংখনৰ কাম আৰম্ভ কৰা হবনে ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— এই বছৰ লোৱা সম্ভৱ নহব।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— বিবেচনাৰ কাৰণে কিমান দলং আহিছিল আৰু এই আঠখন কি ভিত্তিত নিৰ্ব্বাচন কৰা হ'ল।

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :—আগৰ একৈশখন দলং আছে আৰু এতিয়া এই আঠখন লোৱা হৈছে।

শ্ৰীসোণেশ্বৰ বৰা :—আগৰ একৈশ খনৰ ভিতৰত গোলাঘাটৰ দৈয়াংৰ দলংখনক প্ৰথম সুবিধা দিম বুলি কৈছিল মন্ত্ৰী জনাই, এতিয়া এই মন্ত্ৰী

জনাৰ দিনত সলনি হ'ল নেকি ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— দৈয়াংৰ খন ইয়াত নাই।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— মোৰ প্ৰশ্ন আছিল প্ৰিন্সিপ'ল কি সেইটো এন্‌চাৰ দিব লাগে।

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— ৰোড বোৰ্ডে ঠিক কৰে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— কি প্ৰিন্সিপ'লত ঠিক কৰে।

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— ফেৰি চলা, দৰকাৰি ৰাস্তা, ইন্টাৰ ডিষ্ট্ৰিক্ট, ট্ৰাইবেল এৰিয়া, কমিউনিকেচনেলি পিচপৰা ইনডাষ্ট্ৰিয়েল ৰাস্তা ইত্যাদি চাই অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হয়।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— পাগলাদিয়া নদীৰ বৰমুৰিকণা ঘাটৰ দলংখন দুবাৰো বানপানীয়ে উটাই নিছে, সেইখন বিবেচনাৰ কাৰণে কিয় নাহিল ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— পাগলাদিয়াত এখন আছে।

শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— মন্ত্ৰী মহোদয় কোনমতে অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া দলং কেইখনৰ ভিতৰত নলবাৰী কুমাৰকুছি ৰাস্তাৰ ওপৰত থকা বৰমুৰিকণা ঘাটৰ দলংখন নপৰে নেকি ? যদি পৰে কিয় বিবেচনাৰ কাৰণে নাহিল ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— এইটো এতিয়া বিবেচনাৰ কাৰণে অহা নাই।

শ্ৰীআবুল হোচেইন মীৰ :— এই দলংখনৰ অৱস্থা বেয়া হোৱা

কাৰণে বৰ অসুবিধা হৈছে। চৰকাৰী বাচ চলিছে, পাক্কা ৰাস্তা, অথচ খুটা ভাঙি আছে। গতিকে প্ৰাঅ'ৰিটি দিয়াৰ কাৰণে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব পাৰেনে ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— অৱস্থা বেয়া হলে মেৰামতি নিশ্চয় কৰা হব যথাযথ ভাৱে।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ :— ঢিংৰ দলং এই বছৰত নহয় কিন্তু বাকী সাত খনৰ কাৰণে কাম এই বছৰ আৰম্ভ কৰা হবনে ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— মে মাহত আহিছে এই কেইখন, ইয়াৰ আগৰ একৈশখন আছেই।

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ নাথ তালুকদাৰ :— আগৰ একৈশ খনৰ নাম পঢ়ি শুনালে ভাল হয় কিজানি অভাৰলেপিং হৈছে।

Shri Indeswar Khound (Minister, P.W.D.):— Bridge over Jingiram on Hallydayganj Shukchar Road, (2). Bridge over river Tarang on Kokrajhar Behalpur Road, (3). Bridge over Kanamakara river on Subaijhar-Bharanipur Road., (4). Bridge over Champa river on Basugaon-Salakati P.W.D. Road, (5). Guide bund at Sessapatherghat R.C.C. Bridge, (6). Bridge over river Khubli on N.L. Kamalabari Road, (7). Bridge over river Sampara on Gogamukh-Chilamara Road, (8). Bridge over river Tuni at Majuli on N.L Kamalabari Road, (9). Bridge over river Doria on N.K. Kamalabari Road,

(10). Bridge over river Dissang on Dhai ali at Akhaiputiaghat, (11). Bridge over river Doigrung on Mirphulani Ali, (12). Bridge over river Dayong on Bhendhasyam Ali, (13). Bridge over river Puthimari on Kachumari Nakata Patharighat Rd., (14). Bridge over river Pagladia at Gulbilghat on Barama Dhamdhama Tamulpur Road, (15). Bridge at Kukarjan on Nowgong Majdia Road, (16), Bridge No. 4/2 at Tetelicherra on Kathiatali Kamrup Road, (17). Bridge over Kallong river at Kuwaritol., (18). Bridge over Katakhal on Somarikona Gaglocherra Lala Road, (19). Bridge over Harrang river connecting S.N. Road with N.H. Road, (20). Bridge over Dessang on Pithkputighat on Sapekhati Pithagutighat on Sapekhati Pithaghat Road, and (21). Bridge over Sessa on L.B.T. Road.

শ্ৰীহৰেন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— গোটেইকেইটা মহকুমাৰ পৰা লৈছে কিন্তু গুৱাহাটী মহকুমাৰ পৰা গুমিকা দলংখন লব লাগে কিয়নো সেই অঞ্চলৰ লগত পৃথিবীৰ আন কোনো যোগাযোগ নাই। এই বছৰতে লোৱাৰ আশ্বাস মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা পাব পাৰোনে?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— কামৰূপত আন আন আছে

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা :— যি কেইটা কাৰণত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হব বুলি মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কলে সেই আটাইকেইটা চৰ্ত্ত পূৰণ কৰা সত্ত্বেও দৈয়াংৰ দলংখন কি আৰম্ভ কৰা নাই জানিব পাৰোনে? জাৰকালী দলঙৰ কাৰণে

এক লাখতকৈও বেছি খৰচ হয় অথচ তাৰে অসম সমবায় চেনী কললৈ ছয় সাত মোন কুঁহিয়াৰ আছে তথাপিও কিয় আঠখনৰ ভিতৰত নপৰে? ন খন কৰি লওক।

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— ন খন কৰিলে পিচত পৰিব কিয়নো আগৰ একৈশখন আছেই।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা ঃ— ইয়াৰ কাৰ্য্যকৰীৰ ক্ষেত্ৰত অগ্ৰাধিকাৰ দিয়া হবনে?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— টকা-পইচা পালে সেইটো চাব পৰা হব।

শ্ৰীসোনেশ্বৰ বৰা :— গুমিকটা দলংখন তাত হৈছিল আৰু এই বিষয়ে প্ৰতিবেদনো দিয়া হৈছিল আৰু মাননীয় সদস্যা সত্যৱতী গোস্বামী ডাঙৰীয়ানীয়ে তেওঁৰ সমষ্টিতে নাৱত উঠি যাওঁতে পৰিল, সেই কথাটো বিবেচনা কৰি তাৰ বিহিত ব্যৱস্থা লোৱা হবনে?

শ্ৰীঅতুল শইকীয়াঃ— মাজুলীৰ পৰা উত্তম লক্ষিমপুৰলৈ যিটো ৰাস্তা আছে বা হৈ আছে সেইটো ৰাস্তা ৰাজ্যিক চৰকাৰৰ নে এন, ই, চিৰ তত্বাৱধানত হৈ আছে?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— সেইটো ৰাজ্য চৰকাৰৰ।

শ্ৰীগোলাপ বৰুৱা ঃ— এতিয়ালৈকে কেইখন দলংৰ কাম সম্পুৰ্ণ হল আৰু কেইখনৰ কাম আধাৰুৱা হৈ আছে?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— এখন সম্পুৰ্ণ হৈছেগৈ, সেইখন চিচা-প্ৰথাৰলৈ যোৱা ৰাস্তাৰ ওপৰৰ দলং, সেইখন আৰ, চি, চি, দলং

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ— মন্ত্ৰী ডাৰীয়াই মাননীয় সদস্য শইকীয়া

ডাঙৰীয়াৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত কৈছে যে মাজুলীৰ পৰা কমলাবাৰীলৈ যিটো ৰাস্তা সেইটো লক্ষীমপুৰৰ পৰা উত্তৰলক্ষীমপুৰলৈ গৈছে সেইটো ৰাজ্যিক পথ হিচাবে লোৱা হৈছে কিন্তু মই জনাত সেই ৰাস্তাটো এন, ই, চিৰ বোৰ্ডৰ ৰাস্তাৰ ভিতৰত লৈছে নেকি, গতিকে মই জানিব বিচাৰিছোঁ সেই ৰাস্তাটো এন, ই, চিৰ বোৰ্ডৰ ভিতৰত পৰিছে নে ৰাজ্যিক চৰকাৰে লৈছে ?

শ্ৰীইন্দ্ৰেশ্বৰ খাউণ্ড (মন্ত্ৰী) :— সেই ৰাস্তাটো লোৱা কথা চলিছিল হয় সচাঁ কিন্তু এতিয়া সেই ৰাস্তাটো ৰাজ্যিক পৰ্য্যায়ত লোৱা হৈছে।

বি ঃ নৈন নদীৰ মথাউৰি

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকাই সুধিছে :—

* ৮০। মাননীয় বান নিয়ন্ত্ৰন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

ক) নগাওঁ জিলাৰ ননৈ নদীৰ বান পানীয়ে নদীৰ দুয়োপাৰে শালি আৰু বাওঁ ধানৰ খেতিৰ বিস্তৰ ক্ষতি কৰি থকা কথাটো চৰকাৰে জানেনে ?

খ) যদি জানে এই নদী খনৰ দুয়োপাৰে মথাউৰি দি খেতিয়কৰ খেতিৰ পথাৰ সমূহ ৰক্ষা কৰাৰ কথা চৰকাৰে ভাবিছেনে ?

গ) যদি ভাবিছে তেন্তে মথাউৰি বন্ধাৰ কাম কেতিয়া কৰা হব ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ—

৮০। ক) বানপানীত এই অঞ্চলৰ কিছু ক্ষতি হোৱা কথা চৰকাৰে জানে।

খ) বিষয়টো বৰ্ত্তমান চৰকাৰৰ বিবেচনাধীন হৈ আছে।

গ) মাথাউৰি বন্ধাৰ সিদ্ধান্ত এতিয়ালৈকে লোৱা হোৱা নাই।

কেহোৰাম হাজৰীকা :— মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কিছু ক্ষতি হৈছে বুলি কৈছে আৰু তাক ৰক্ষা কৰাৰ কাৰণে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই আৰু এতিয়া কৈছে বিবেচনা কৰি থকা হৈছে বৰ্ত্তমান বছৰৰে বাজেট অধিবেশনত এই প্ৰশ্নটো ইয়াত উত্থাপন কৰা হৈছিল আৰু আলোচনাও হৈছিল। বাৰিষা বছৰি বছৰি এই নদীত অসংখ্য মানুহৰ ক্ষতি হৈ আছে অথচ মথাউৰি তাত এতিয়ালৈকে ভাল ধৰণে দিয়া নহ'ল। কোনো ঠাইত সোঁফালে মথাউৰি আছে আৰু কোনো ঠাইত সোঁফালে মথাউৰি থকাৰ কাৰণে বছৰি বানপানীয়ে খেতি পথাৰ নষ্ট কৰি আছে। গতিকে এনে অবস্থালৈ দৃষ্টি ৰাখি নদীৰ দুয়োপাৰে মথাউৰি দিয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— এই ননৈখন কপিলীৰ উপনৈ আৰু এই নৈয়ে গোটেই কপিলী অঞ্চলটোকে অধোপিত কৰে, গতিকে এই গোটেই অঞ্চটোতে বান নিয়ন্ত্ৰন কৰিবৰ কাৰণে এটা মাষ্টাৰ প্লেনৰ ব্যৱস্থা কৰি থকা হৈছে আৰু সেই বিষয়েও বিবেচনা কৰি থকা হৈছে সেইকাৰণে এই গোটেই পৰিকল্পনাটো নোহোৱালৈকে অ'ত ত'ত মথাউৰি দিলে সমস্যা সমাধান নহব, সেইকাৰণে সামগ্ৰিকভাবে এই গোটেই সমস্যাটো সমাধান কৰাৰ কাৰণে বিবেচনা কৰা হৈছে আৰু এই পৰিকল্পনাটো তেনে ধৰণৰ হব, এই বছৰৰ শেষৰ ফালে যেতিয়া বোৰ্ড অব কনচাল-টেন্টৰ মিটিং হব তাত বিষয়টো মঞ্জুৰ হলে সেইটো চাব পৰা হব।

শ্ৰীকবিৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী :— এই কথাটো মাষ্টাৰ প্লেনত অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে নেকি কিয়নো সেই মাষ্টাৰ প্লেন হোৱা আজি কেবা বছৰো

হ'ল আৰু সেইটো চাবমিট কৰাবো কেবা বছৰো হ'ল কিন্তু সেইটো কেতিয়া শেষ হ'ব আৰু কেতিয়া তাৰ কাম আৰম্ভ কৰা হ'ব আৰু কোন কোন নদী এই মাষ্টাৰ প্লেনৰ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হৈছে সেইটো জনাবনে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— কোন নদী সোমাইছে সেইটো এতিয়া কব নোৱাৰি কিয়নো সেই গোটেই অঞ্চলটোকে সামৰি লোৱা হব কিয়নো মাষ্টাৰ প্লেনটো সম্পূৰ্ণ হৈ গলে এই গোটেই অঞ্চলটোয়েই সামৰি লোৱা হব আৰু তেতিয়া এই গোটেই বিলাক কথা বিবেচনা কৰা হব ।

বি ঃ কলিয়াবৰ চক্ৰ আৰু কলিয়াবৰ ব্লকৰ মাজত চাৰ্ভিচ

শ্ৰীগোলাপ চন্দ্ৰ বৰুৱাই সুধিছে ঃ—

* ৮২। মাননীয় পৰিবহন বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

ক) কলিয়াবৰ সমষ্টিৰ ধোৱ চালনা মৌজাৰ অন্তৰ্গত ৰাইজে কলিয়াবৰ চক্ৰ কলিয়াবৰ ব্লকৰ লগত যাতায়ত কৰিবৰ বাবে পাব্লিক বাছ চাৰ্ভিচ বিচাৰি আবেদন কৰা সঁচানে ?

খ) যদি সঁচা কি কাৰণত উক্ত লাইনটো চলাবৰ বাবে অনুমতি দিয়া নাই জনাবনে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (পৰিবহন বিভাগৰ মন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে ঃ—

৮২। ক) সঁচা।

খ) বিষয়টো এতিয়া বিবেচনাধীন হৈ আছে।

শ্ৰীগোলাপ চন্দ্ৰ বৰুৱা ঃ— অধ্যক্ষ মহোদয় এই যে ধোৱচালনা

মৌজা, ই দীঘলে ৩৫ কিঃ মিঃ হব, এই অঞ্চলৰ ৰাইজে কন্সি-য়াবৰৰ পৰা বাচ চলাচলৰ কাৰণে ৩০ বছৰে আবেদন নিবেদন কৰি আছে আৰু তাৰ্লৈ এতিয়া কোনো বাচ চলাচলৰ ব্যৱস্থা কৰা হোৱা নাই তাৰে কিছু অঞ্চলত নিগমৰ ৰাস্তা, কিন্তু জখলা বন্ধালৈকে নিগমৰ ৰাস্তা নচলে আৰু তালৈ পাবলিক বাচো সেই কাৰণে নচলা হৈছে; গতিকেই সেই দিশত এটা চিন্তা কৰি এটা ব্যৱস্থা অতি সোনকালে কৰা হবনে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) :— এই ৰাস্তাটোৰ ২১ কিলোমিটাৰ ন্যেশোন্যাল হাইওৱেত পৰে অৰ্থাত কোৰপৰেশ্যনৰ ৰাস্তাত পৰে, জখলাবন্ধাৰ পৰা দিলে এই ৰাস্তাত অভাৰ লেপীং হব, ৰাইজে এইবিলাক সংক্ৰান্তত যিবিলাক আবেদন নিবেদন কৰিছে সেইবিলাক বিষয়ে আমি গম পাইছোঁ, অহা ১৫ নভেম্বৰত এই বিষয়ে এটা সিদ্ধান্ত লোৱা হব।

শ্ৰীগোলাপ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মাত্ৰ ২১ কিঃ মিঃ ৰাস্তা নেচনেল হাইওৱে। আমি দেখিছো যে অন্যান্য জেগাত অভাৰ লেপীং কৰিছে। জাগিৰোদ ৰহাত অভাৰলেপিং কৰিছে। কিন্তু এই অঞ্চলত কোনো যোগাযোগৰ সুবিধা নাই। ৰেলৰো কোনো ব্যৱস্থা নাই আৰু বাচৰো কোনো সুবিধা নাই। শালনাৰ পৰা কোনো ব্যৱস্থাই নাই। গতিকে ৰাইজৰ সুবিধাৰ কাৰণে ব্লক আৰু স্কুল কলেজৰ লৰা-ছোৱালীৰ সুবিধাৰ কাৰণে এই ৰাস্তাটো এক্সটেনচন কৰাৰ চৰকাৰে ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) :— ৰাইজৰ পৰা এই সম্পৰ্কত আপত্তি আহি আছে। কিন্তু ৰিপটৰ পৰা দেখা গৈছে যে তাত গেচেনজাৰ নাই। তাৰ কাৰণ লোকচনা হয়। অৱশ্যে এই সম্পৰ্কত ১৫ নভেম্বৰত এটা সিদ্ধান্ত লোৱাৰ আশা আছে।

শ্ৰীগোলাপ বৰুৱা :— তাত কৰপৰেচনৰ বাচ দিয়াই নাই। কিন্তু

মন্ত্ৰী মহোদয়ে কেনেকৈ কলে যে যাত্ৰী নোহোৱাৰ কাৰণে লোকচান হৈছে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) ঃ— ৰিপৰ্টত লোকচান হোৱা কথাটো আছে।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা :— গাড়ী কেতিয়া কেতিয়া গৈছিল আৰু কিমান কিমান যাত্ৰী গৈছিল মন্ত্ৰী মহোদয়ে জনাবনে ?

মি: স্পীকাৰ :— ইয়াৰ কাৰণে বেলেগ প্ৰশ্ন লাগিব ।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰীকা :— মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ট্ৰায়েলৰ কাৰণে গাড়ী গৈছিল আৰু যাত্ৰী নোহোৱাৰ কাৰণে গাড়ী বন্ধ কৰি দিয়া হল। মই জনাত গাড়ী যোৱাই নাই। মই জানিব বিচাৰিছোঁ যে কোন কোন তাৰিখে গাড়ী গৈছিল ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) :— এই সম্পৰ্কত ৰিপৰ্ট পোৱা হৈছে । কিন্তু তাৰিখটো মণত নাই।

শ্ৰীগোলাপ বৰুৱা :— এই ৰাস্তাটোত কৰপৰেচনৰ বাচ চলাবলৈ অন্তৰ্ভুক্ত কৰা হোৱা নাই। ইয়াত পাবলিক বাচ চলি আছে । শালনা ৰাস্তাটো এক্সটেনচন নকৰিলে ৰাইজৰ বহুত অসুবিধা হব ?

শ্ৰী উপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) :— মই কৈছোঁৱেই যে এই সম্পৰ্কত ১৫ তাৰিখে এটা সিদ্ধান্ত লোৱাৰ সম্ভাবনা আছে ।

শ্ৰীআব্দুল মুক্তাদিৰ চৌধুৰী :— এই বিষয়টো কিমান দিনৰ পৰা বিবেচনাধীন হৈ আছে ?

শ্ৰীউপেন্দ্ৰ দাস (মন্ত্ৰী) :— যোৱা জুন মাহতেই দৰ্খাস্ত কৰিছিল

বি ঃ অশোক কাগজ কল

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকাই সুধিছে :—

* ৮৩। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয় অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

ক) যোগীঘোপা অশোক কাগজ কলৰ দুষিত পানী কলৈ উলিয়াই দিয়া হয় ?

খ) এই কথা সচাঁনে যে দুষিত পানীবোৰ ওলাই যোৱাৰ কোনো ব্যৱস্থা নথকাত কলৰ ওচৰ-পাজৰৰ বহু খেতিয়কৰ আহু মৰাপাট আৰু শালি ধানৰ খেতিৰ বিস্তৰ ক্ষতি সাধন কৰিছে ?

গ) এই কথাও সচাঁনে যে অঞ্চলটো দুষিত পানীৰ গোন্ধত অস্বাস্থ্যকৰ হৈ পৰিছে আৰু এই পানী খাই বহুতো গ'ৰু ম'হ মৰিছে ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) যে উত্তৰ দিছে :—

৮৩। ক) যোগীঘোপা অশোক কাগজ কলৰ দুষিত পানী ব্ৰহ্মপুত্ৰলৈ উলিয়াই দিয়া হয়।

খ) পানী ওলাই যোৱাৰ ব্যৱস্থা থকাৰ বাবে খেতি পথাৰত ক্ষতি হোৱাৰ কোনো অভিযোগ পোৱা নাই।

গ) নহয়।

বি ঃ অশোক কাগজ কল

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকাই সুধিছে :—

* ৮৪। মাননীয় উদ্যোগ বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

ক) যোগীঘোপাৰ অশোক কাগজ কল স্থাপন কৰাত যি সকল লোকৰ মাটিবাৰী গল সেই সকলোবোৰ লোককে মাটিৰ ক্ষতিপূৰণ দিয়া হলনে ?

খ) যদি হোৱা নাই, কিয় হোৱা নাই ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) য়ে উত্তৰ দিছে :—

৮৪। (ক) (খ)—যোগীঘোপাৰ অশোক কাগজ কল স্থাপন কৰোতে কাৰো মাটি অধিগ্ৰহণ কৰা নাই। কাগজ কল কৰ্ত্তৃপক্ষই ব্যক্তিগত লোকৰ মাটি দাম দি কিনিহে লৈছে গতিকে ক্ষতিপূৰণ দিয়াৰ প্ৰশ্নই নুঠে।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে ব্ৰহ্মপুত্ৰলৈ দোষিত পানী উলিয়াই দিয়াৰ কাৰণে এই সম্পৰ্কত কোনো অভিযোগ পোৱা নাই। আজি দুই মাহৰ আগতে যোগীঘোপা অঞ্চলৰ ৰাইজে চাপা কৰি সেই সকলো বিলাক কৰা বৰ্নিত এখন স্মাৰক পত্ৰ মুখ্যমন্ত্ৰীৰ হাতত অৰপন কৰাৰ কথাটো মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ মনত আছেনে ? এই স্মাৰক পত্ৰখনত কি কি দাবি আছিল ?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— স্মাবক পত্ৰৰ সম্পৰ্কত মোৰ মনত নাই।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড :— মুখমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে তেখেতৰ স্মাৰক পত্ৰৰ কথাটো মনত নাই। কিন্তু তেখেতক মনত পেলাই দিব পৰা কিবা ব্যৱস্থা আছেনে ? মই অলপ মনত পেলাই দিবলৈ অলপ চেষ্টা কৰো। বিধান সভাৰ প্ৰাক্তন সদস্য শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ ৰাভাৰ নেতৃত্বত এটা সজ্জাতি দল আহি মুখ্যমন্ত্ৰীৰ হাতত এই স্মাৰক পত্ৰখন দিয়ে।

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— এই প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰ বহলাই কলেই বোধহয় পৰিপূৰক প্ৰশ্ন আৰু নাহিব ।

অশোক কাগজ কল স্থাপিত হোৱাৰ সময়ত যিবিলাক দোষিত পদাৰ্থ এইবিলাক উলিয়াই ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীলৈ উলিয়াই দিয়াৰ কাৰণে এতিয়া যি ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে তেতিয়া সেইবিলাক ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাছিল । তাৰ কাৰণেই কিছু ক্ষতি হল । এই ক্ষতি ৰোধ কৰিবৰ কাৰণে দোষিত পানীৰ প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ কাৰণে তাত এটা যন্ত্ৰ প্ৰতিষ্ঠা কৰা হল । তাৰ পৰা যিমান বিলাক দোষিত বস্তু ওলাই সেইবিলাক ব্যৱহাৰ কৰিবৰ কাৰণে তাক আহৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা হল । ইয়াৰ ফলত যিমান বিলাক ৰাসায়নিক বস্তু ব্যৱহাৰ কৰা হয় তাৰ পৰা শতকৰা ৯০ ভাগ আহৰণ কৰা হৈছে । বাকী শতকৰা ১০ ভাগ বাহিৰ কৰি দিয়াৰ কাৰণে এটা খাল খন্দা হৈছে । এই খালেদি পানী গৈ ব্ৰহ্মপুত্ৰত পৰিছে । এই পানীৰ কাৰণে খেতি-বাতি নষ্ট হোৱা নাই । আমাৰ স্বাস্থ্য বিভাগৰ অন্য এটা বিভাগ আছে । এই বিভাগে কথা বিলাক চাইছে কত পানী দোষিত হৈছে, কত কি বস্তু দোষিত হৈছে তাৰ কাৰণে পৰীক্ষা কৰি চাইছে । যিখিনি পানী লাই যায় সেই খিনি এডমিটেড । এই খিনিয়ে ক্ষতি সাধন কৰিব নোৱাৰে । গৰু মহ মৰাৰ যিটো অভিযোগ আহিছিল সেইটো আমি অনুসন্ধান কৰি চাইছো কোনো গৰু মহ মৰা নাই । সেই কাৰণে অশোক পেপাৰ মিলৰ দোষিত পানী ওলাই যোৱাত যাতে ৰাইজৰ ক্ষতি নহয় সেই বিলাক কথা আমি চাইছো ।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা :— মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে অনুসন্ধান কৰি পাইছে যে দোষিত পানী খাই কোনো গৰু মহ মৰা নাই । আজি দুই মাহ মানৰ আগতে মুখ্যমন্ত্ৰীক যিখন স্মাৰকপত্ৰ দিছিল তাত অভিযোগ কৰা হৈছিল যে দোষিত পানী খাই গৰু মহ মৰিছে আনকি পথাৰৰ

মাছো মৰি গৈছে। গতিকে মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে এই সম্পৰ্কত নিজে চাই আহি কিবা এটা বিবেচনা কৰিব নে? সেই দিনা স্মাৰক পত্ৰ দিবলৈ যাওঁতে মাননীয় সদস্য শ্ৰীধ্ৰুব নাৰায়ণ বৰুৱাও সেই সজাতি দলটোৰ লগত আছিল। গতিকে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে নিজে অনুসন্ধান কৰিবনে?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— মই বোধহয় কালিলৈ যাম।

শ্ৰীকবিৰ চন্দ্ৰ ৰয় প্ৰধানী :— মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে স্মাৰক পত্ৰৰ কথা তেখেতৰ মনত নপৰে। এই মনত নপৰাৰ কথাটোৰ কিবা প্ৰতিকাৰ আছেনে?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :— এই বিলাক কথা কাৰ্য্যকৰীকৰণৰ কাৰণে বিভিন্ন দপ্তৰলৈ পঠাই দিয়া হয়। সেই কাৰণে এই সকলো বিলাক কথা মনত ৰখাটো সম্ভৱপৰ নহয়।

শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস :— মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে যে দোষিত পানী ব্ৰহ্মপুত্ৰ নদীত পেলাই দিয়া হয়। কিন্তু তেখেতে এইটো কথা জানেনে যে যি ঠাইত এই দোষিত পানী বিলাক আহি পৰেহি সেই ঠাইত কাগজ কলৰ নামনিত মাজুলীৰ দৰে এটা চৰ আছে। এই দোষিত পানী বিলাক আহি চৰৰ কাষত পৰাত সেই খিনিৰ গোটেই পানী দোষিত কৰিছে। সেই পানী ইমান বেয়া হৈছে যে চৰৰ বাইজে সেই পানী খোৱাৰ উপযুক্ত নহয় বুলি আপত্তি কৰিছে। এই সম্পৰ্কত কি ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে?

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ (মুখ্যমন্ত্ৰী) :—ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ পানী দোষিত কৰিব নোৱাৰে।

Undisposed starred questions dt.—9-11-77

Mr. Speaker :— The Question hour is over.

Re : SEPARATE CIRCLE-CUM-TAHSIL OFFICE IN HAILAKANDI

Shri Santosh Kumar Roy asked :—

*85. Will the Minister, Revenue be pleased to state –

a) Whether it is a fact that on the representation of General Public, Government has examined about feasibility of a Separate Circle Office in Hailakandi ?

b) Whether Government will finalise the matter this year ?

c) Whether it is a fact that complete report from the Deputy Commissioner, Cacher has been received by the Government long ago ?

d) If so, the reasons for not finalising the matter ?

Dr. Bhumidhar Barman (Minister of State, Revenue) replied :—

85. a) There were public representations for opening of Circle-cum-Tahsil Office in Hailakandi Sub-Division and the proposal is under active consideration of Government.

b) A decision is likely to be taken soon.

c) Yes.

d) Due to tight financial position of the State, finalisation of the matter has taken time.

শ্ৰীশৰৎ চন্দ্ৰ সিংহ :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এটা ষ্টেটমেণ্ট পঢ়িবলগীয়া আছিল।

মাননীয় অধ্যক্ষ :— দুই নম্বৰৰ আইটেমটো শেষ হৈ যাওঁক ।

শ্ৰীআব্দুল মীৰ :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ঢিং পেপাৰ মিলৰ সংক্ৰান্তত কেইজনমান ছাত্ৰই জনতা-ভৱনৰ সন্মুখত ধৰ্মঘট কৰি আছেহি এই বিষয়ে চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা খাটাং ভাবে একো জানিব নোৱাৰাৰ কাৰণে । গতিকে এই বিষয়ে মই আমাৰ মাননীয় মূখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ ।

শ্ৰীকেহোৰাম হাজৰিকা :—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, ঢ়িং পেপাৰ মিলৰ সম্পৰ্কত ১৫ জন যুৱক ছাত্ৰই অনসন ধৰ্ম্মঘট কৰৰে পিছতো এই বিষয়ে চৰকাৰে এটা খাটাং সিদ্ধান্ত নোলোৱাৰ কাৰণে এটা 'কন্‌ফিউজিং ভাৱৰ সৃষ্টি হৈছে আৰু যাৰ ফলত এটা এজিটেশ্বনৰ সম্ভাৱনাইও দেখা দিছে । গতিকে এই বিষয়টো আৰু বেছি 'লিংগাৰিং' নকৰি সোনকালে এটা খাটাং সিদ্ধান্ত লবৰ কাৰণে মই আমাৰ মাননীয় মূখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিছোঁ ।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, গুৱাহাটীত হোৱা ছাত্ৰ যুৱক সংঘৰ্ষ সম্পৰ্কে আমাৰ মূখ্যমন্ত্ৰীৰ পৰা জানিব বিচাৰিছিলোঁ ।

মাননীয় অধ্যক্ষ :— 'কল এটেন্‌শ্বনটো' হৈ যাওঁক ।

* ডঃ ৰবীন্দ্ৰ কুমাৰ গোস্বামী :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, অসম বিধান সভাৰ প্ৰক্ৰিয়া আৰু কাৰ্য্য পৰিছালনাৰ নিয়মাৱলীৰ ৩০১ নং নিয়ম অনুসৰি ১৯৭৭ চনৰ ২২ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখৰ 'ষ্টেটছমেন্ট' কাগজত প্ৰকাশিত "ব্ৰহ্মপুত্ৰ এ থ্ৰেট টু টি গাৰ্ডেন" বাতৰিটোৰ সন্দৰ্ভত মই চৰকাৰৰ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিব বিচাৰিছোঁ।

যদিও বাতৰিটোৰ শিৰোণামাটো এইদৰে দিয়া হৈছে তথাপিও আচলতে ব্ৰহ্মপুত্ৰত প্ৰবল গড়াখহনীয়াৰ ফলত ডিব্ৰুগড় টাউন খনৰ যি পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে তাৰহে এটা বৰ্ণনা দিয়া হৈছে। এই বছৰ বানপানীৰ পিচত তাত যি পৰিস্থিতিৰ সৃষ্টি হৈছে সেই পৰিপ্ৰেক্ষিতত বানপানী প্ৰতিৰোধৰ কাৰণে যিবিলাক ব্যৱস্থাৱলী বিলাক অধিক শক্তিশালী কৰাৰ প্ৰয়োজন হৈ পৰিছে। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বাওঁপিনে থকা এক বিস্তৃত অঞ্চল নিচিহ্ন হোৱাৰ উপক্ৰম হৈছে। ডিব্ৰুগড়ৰ উজনীৰ ১০ মাইল জোৰা এক বিৰাট অঞ্চল বিপদাপন্ন হৈছে। এই অঞ্চলত থকা কেইবাখনো চাহ-বাগিছাৰ অন্তৰ্গত দুই হেজাৰ একৰ মাটি ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত বিলীন হৈ গল। মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, খহনীয় প্ৰতিৰোধ কৰিবৰ কাৰণে আজি বহুত দিনৰ পৰা নানান দাবি জনাই অহা স্বত্বেও চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা এই বিষয়ে কোনো কাৰ্যকৰী ব্যৱস্থা লোৱা হোৱা নাই। এই বছৰ মোৰজান, মখলীয়া বিলৰ ফালৰ পৰা পানী সোমাই গোটেই চহৰখনকেই ধ্বংশ কৰি পেলোৱাৰ আশংকা কৰিয়েই অসম মেডিকেল কলেজৰ পৰা ৰোগী সকলক নিৰাপত্তাৰ কাৰণে অন্যঠাইলৈ স্থানান্তৰিত কৰিবলগীয়া পৰ্যন্তও হৈছিল। এই কথাটো সকলোৰেই জনা কথা যে, ১৯৫০ চনৰ প্ৰবল ভূমিকম্পৰ পিচৰ পৰাই প্ৰবল গড়াখহনীয়াৰ আৰম্ভ হৈছিল। কিন্তু তাৰ প্ৰতিৰোধৰ কাৰণে ১৯৫৪ চনৰ পিচৰ পৰাহে ব্যৱস্থা লোৱা হৈছিল।

* Speech not corrected

উচ্ছ ডাইক নিৰ্ম্মাণ কৰা, শিলৰ বুৰুজ, স্পাৰ আদি নিৰ্ম্মাণ কৰা কাম বিলাক আৰম্ভ কৰিছে। এইবাৰৰ বানপানীয়ে এইটোকে প্ৰমাণ কৰিলে যে, সকলো ডাইক, স্পাৰ শিলৰ বুৰুজ আদি থকা সত্বেও সেই বিলাক অতিক্ৰম কৰি বানপানী সোমাই চহৰ খন গ্ৰাস কৰাৰ সম্ভাৱনা আছে। এই জিলাখন অসমৰ ভিতৰতে দ্বিতীয় বৃহত্তম জিলা। ইয়াৰ পৰা ৰাজ্য খনৰ সৰ্ব্বাধিক ৰাজহ সংগৃহীত হয়। ইয়াৰ যিখন মেডিকেল কলেজ আছে সেইখন পুৰণা মেডিকেল কলেজ আৰু এইখন ইমান সহজে ধ্বংশ হৈ যাবলৈ দিব নোৱাৰী। গতিকেই ইয়াৰ কাৰণে কাৰ্য্যকৰী ব্যৱস্থা লবৰ কাৰণে মই আমাৰ চৰকাৰক দাবী জনাইছোঁ। শুনিবলৈ পোৱা মতে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ তৰফৰ ফালৰ পৰা এক কোটি সত্তৰ লাখ টকা এই চহৰ খন ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে মঞ্জুৰী দিয়া হৈছে। এই মঞ্জুৰীক মই আদৰণী জনাইছোঁ। কিন্তু এইখিনিতে মই এটা সতৰ্ক কৰি দিব খোজিছোঁ যে, ইয়াৰ আগতেও এই বিষয়ে যি বিলাক টকা মঞ্জুৰী দিয়া হৈছিল সেই টকা বিলাক কিছুমান দুৰ্নীতি পৰায়ণ চৰকাৰী কৰ্ম্মচাৰী আৰু থিকাদাৰ আদিৰে গঠিত 'ভিছিয়াছ চাৰ্কোল'ৰ কবলত পৰি জেপলৈ গল। উদাহৰণ স্বৰূপে দেখুৱাব খুজিছোঁ যে, পথাৰৰ কাৰণে বন বিভাগৰ অফিচলৈ যাব লাগে। টকা জমা দি চালান লয়। তাৰ পিচত বনবিভাগলৈ যায় আৰু এক গাড়ীৰ ঠাইত দহ গাড়ী আনিছোঁ বুলি লিখাই লয়। তাৰোপৰি, বহী কাগজত মিছাকৈয়ে ৯ খন ট্ৰাকৰ নম্বৰ লিখাই লয়। যি খিনি পাথৰ সেই খিনিও চাকিটহাউছৰ সন্মুখত জমা কৰি থয়। সেই পাথৰ খিনিও আকৌ স্পাৰ কৰা ঠাইলৈ নিবৰ কাৰণে পৰিবহনৰ থিকা হয়। পৰিবহন বিভাগৰ বিষয়া সকলৰ লগত যোগাযোগ থাকে। এক ট্ৰাকৰ ঠাইত ১০ ট্ৰাকৰ বিল দিবলৈ কয়। এইদৰে শতকৰা ৫০ ভাগ টকাৰ ভাগবাতৰা হয়। তাৰ পিচত সেই শিল বিলাক আতকৰিবাদ্ধি দিব

লাগে । সেইদৰে তাৰ যোগান ধৰিবলগীয়া বিষয়া সকলৰ লগতো যোগাযোগ হয় ।

এইটো ধৰা বৰ টান । সেইকাৰণে মই চৰকাৰক সতৰ্ক কৰি দিব খুজিছোঁ। যেতিয়ালৈকে এই দুৰ্নীতি পৰায়ণ ঠিকাদাৰ আৰু দুষ্ট চক্ৰটো আঁতৰাব নোৱাৰে তেতিয়ালৈকে এই কাম ফলৱতী নহয়। মই চৰকাৰক অনুৰোধ কৰিছোঁ যে, কামৰ কাৰণে যি টকা নিৰ্দ্ধাৰিত কৰা হৈছে প্ৰকৃত কামত সেই টকা খৰচ কৰা হৈছেনে নাই তাৰ ওপৰত চোকা দৃষ্টি ৰাখিব লাগিব আৰু তত্বাৱধানৰ ব্যৱস্থা কটকটীয়া কৰিব লাগিব। মুঠৰ ওপৰত ডিব্ৰুগড় চহৰ ৰক্ষাৰ কাম অহা বাৰিষাৰ আগতেই জৰুৰীকলীন ক্ষিপ্ৰতাৰে সম্পূৰ্ণ কৰিবৰ কাৰণে মই চৰকাৰৰ ওচৰত দাবী জনাওঁ।

* দুলাল চন্দ্ৰ বৰুৱা :— অধ্যক্ষ মহোদয়, যিটো বিষয় বস্তুৰ ওপৰত মাননীয় বন্ধুবৰ সদস্য গোস্বামী ডাঙৰীয়াই উত্থাপন কৰিছে এইটো বৰ গুৰুত্বপূৰ্ণ কথা । এই সম্পৰ্কত মই মাত্ৰ দুটামান কথা কব বিচাৰিছোঁ । ডিব্ৰুগড় চহৰ খনৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰে ১৯৫০ চনৰ পৰা আজিলৈকে বহুত টকা পইচা খৰচ কৰা হৈছে । কিন্তু চহৰ খন ৰক্ষা কৰাৰ ক্ষেত্ৰত চৰকাৰ সম্পূৰ্ণ ভাবে ব্যৰ্থ হৈছে । ইয়াৰ আচল কাৰণ হল চৰকাৰে প্ৰথমতে যি ধৰণে ইয়াৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ ব্যৱস্থা লব লাগিছিল সেই ধৰণে লব পৰা নাই । ইয়াৰোপৰি ইয়াৰ টেকনিকেল এচপেক্টও বিবেচনা কৰা নাই। সেই কাৰণে ডিব্ৰুগড়ত এতিয়া যিখিনি ৰক্ষণাবেক্ষণৰ ব্যৱস্থা চৰকাৰৰ ফালৰ পৰা লোৱা হৈছে আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ অনুদান অনুসৰি যিখিনি কাম কৰিছে সেইখিনি সম্পূৰ্ণ ফলৱতী হোৱা নাই । আৰু ডিব্ৰুগড় আজি সম্পূৰ্ণ ভাবে বিপদাপন্ন। এই সম্পৰ্কে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে নিশ্চয় আমাৰ কেন্দ্ৰীয় মন্ত্ৰী শ্ৰীসুৰজিত সিং বাৰমলা

* Speech is not corrected

ইয়ালৈ আহোতে তেখেতৰ লগত আৰু বিষয়াসকলৰ লগত আলোচনা কৰিছিল। তেখেতসকলোৰো লগত বোধকৰো আমাৰ লগত আলোচনা কৰাৰ দৰে হৈছিল। তেখেতে মন্তব্য দিছে এই ৰক্ষণাবেক্ষণ ব্যৱস্থাতো বেচিকেলিয়েই ভুল হৈছে। সেইকাৰণে ডিব্ৰুগড়ৰ ৰক্ষণা বেক্ষণৰ কাৰণে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে সহায় সহযোগীতা আগবঢ়াব। কিন্তু এইটো কাৰ্য্যকৰী কৰাৰ ক্ষেত্ৰত যাতে আগৰ দৰে ত্ৰুটি নাথাকে তাৰ বাবে চৰকাৰক অনুৰোধ জনালোঁ। আৰু যিখিনি আগৰ টেকনিকেল খুটি-নাটি আছিল সেইখিনি আতোৰোৱাৰ বাবে চৰকাৰৰ বিশেষ দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলোঁ। কাৰণ আমি লেমেন হিচাবেই নদীৰ কাষত থিয় হলে আমাৰ চকুতে বহুতো দোষ ত্ৰুটি পৰে। স্পাৰ সোনকালে কেনেকৈ দিলে ভাল হয় আমিয়ে জানো।

আজি আমাৰ বান নিয়ন্ত্ৰণ বিভাগত উচ্চপদস্থ আৰু উচ্চ কাৰীকৰী জ্ঞান সম্পন্ন লোক আছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰো আছে। আজি আমাৰ ইয়াত কংগ্ৰেছ চৰকাৰ আৰু কেন্দ্ৰত জনতা চৰকাৰ আছে। আজি জনতা চৰকাৰে সকলো ক্ষেত্ৰতে সহায় অনুদানৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছে। সেই টকা পইচা আনি ডিব্ৰুগড় অঞ্চল আৰু অন্যান্য যি বিলাক গৰা খহনীয়া প্ৰপীৰিত ঠাই আছে সেইবিলাকৰ যাতে ৰক্ষণাবেক্ষণ দিয়া হয় তাৰ কাৰণে চৰকাৰে বিশেষ ভাবে চকু ৰাখিব লাগে। মই চৰকাৰক এইটো অনুৰোধ জনাইছোঁ।

ইয়াৰ লগতে মাননীয় গোস্বামী ডাঙৰীয়াই এটা কথা উল্লেখ কৰিছে যে, ডিব্ৰুগড়ৰ ৰক্ষণাবেক্ষণৰ কাৰণে যিমান টকা পইচা খৰচ কৰা হৈছে, হিচাব কৰিলে আপুনি দেখিব যে, তাৰ শতকৰা ৫০ ভাগ টকা অপব্যয় হৈছে। ইয়াৰ আচল কাৰণ হৈছে যে এটা চক্ৰই বিশেষ ভাবে লিপ্ত হৈ আমাৰ যিবিলাক কাম হব লগা আছিল সেই বিলাকত

বাধা প্ৰদান কৰিছে। উদাহৰণ স্বৰূপে মই এটা কথা কব খুজিছোঁ যে, পাঠৰ অনাৰ ক্ষেত্ৰত আপুনি দেখিব যে, পাঠৰ বিলাক ডিব্ৰুগড়ৰ চাৰ্কিট হাউচৰ কামৰ পৰা নদীলৈকে দমাই ঠয় আৰু বছৰবৰ পাচত বছৰ সেই পাঠৰ বিলাক তাতেই থাকে। কিন্তু হিচাবত বেলেগ বেলেগ পাঠৰ অনা দেখুৱাই। কিন্তু কোৱাৰিৰ পৰা পাঠৰ অনা নহয়। আজি এনেদৰেই পাঠৰ অনা নামত যথেষ্ট পৰিমানৰ টকা আত্মসাদ কৰি আহিছে। আজি ডিব্ৰুগড়ৰ ক্ষেত্ৰত যিবিলাক আঁচনি যুগুত কৰা হৈছিল সেই আঁচনি কাৰ্য্যকৰী হোৱা নাই। ব্ৰহ্মপুত্ৰৰ বুকুত পাঠৰ দিছেনে নাই তাৰ মই বা মুখ্যমন্ত্ৰী বা বান বিভাগৰ মন্ত্ৰীয়ে গৈ চাব নোৱাৰে। কিন্তু বিষয়া সকলে নিশ্চয় সেইবিলাকত চকু দিব পাৰে।

আজি মথনগুৰিত যিটো 'বল্ডাৰ নেটিং' দিয়াৰ কথা আছিল সেইটো দিয়া নহল কিন্তু তাৰ নামত বহুত খৰচ দেখুৱা হল। পইচা কলৈ গল কোনেও কব নোৱাৰে। তাৰোপৰি মেডিকেল কলেজৰ আগ অংশটো ৰক্ষণা বেক্ষণ দিয়াৰ যিটো বন্দবস্ত হৈছিল তাক হৈ নুঠিল। আজি ডিব্ৰুগড় বিপদাপন্ন। আজি দৰকাৰ হলে টেকনিকেলি এক্সপাৰ্ট এটা স্পেচিয়েল মেচিনেৰি কৰিব লাগে দুৰ্নীতিৰ পৰা আঁতৰত থাকে, যিটোৰ ইন্টিগ্ৰেটি থাকে, তাক এই ৰক্ষণা বেক্ষণৰ কামৰ কাৰণে দিব লাগে। আৰু সেই বিলাকৰ সম্পুৰ্ণ তাৰ আমাৰ ইয়াৰ হেড কোৱাটাৰত থাকিব লাগে। আজি আচনি খিনি আগৰে পৰা পৰীক্ষা নীৰিক্ষা কৰি এক্সপাৰ্ট সকলৰ লগত আলোচনা কৰি কৰিব লাগে। আমি ভাৰত চৰকাৰৰ বিশেষজ্ঞ সকলৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ নকৰিলেও হয়। আমাৰ ইয়াতো টেক-নিকেলী এক্সপাৰ্ট অভিজ্ঞাসম্পন্ন লোক আছে। তেখেতসকলক লৈ আজি আঁচনি প্ৰস্তুত কৰা দৰকাৰ। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বহুত অনুদান দিয়াৰ ইচ্ছা প্ৰকাশ কৰিছে লগতে টেকনিকেল এডভাইচও দিব খুজিছে। সেই-খিনি সুবিধা হব লাগে। আৰু এইখিনি কাৰ্য্যকৰী কৰাব ক্ষেত্ৰত যিখিনি নিয়ম

নীতিৰ দৰকাৰ সেইখিনি মানি চলাৰ বিশেষ ব্যৱস্থা কৰিব লাগে আৰু দুৰ্নীতিক প্ৰশ্ৰয় নিদিয়াকৈ চৰকাৰী যন্ত্ৰটো প্ৰস্তুত কৰি আমি কাম কৰি যাব লাগিব । এই ক্ষেত্ৰত অকল বিষয়াকে দোষাৰোপ কৰিলে নহয়, ইয়াত অনেক ৰাজনৈতিক নেতা পৰ্য্যন্ত লিপ্ত আছে । গতিকে প্ৰকৃত সেৱাৰ মনোভাৱ লৈ সততাৰে, দৃঢ়তাৰে আঁচনি কৰি আৰু কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পৰা পোৱা টকা পইচা যাতে সত-ব্যৱহাৰ কৰিব পাৰি সেই কথা চিন্তা কৰি আৰু বিশেষ ভাৱে লক্ষ্য ৰাখি যাতে ডিব্ৰুগড় চহৰৰ ৰক্ষণাবেক্ষণ কৰে মই তাৰ বাবে চৰকাৰক অনুৰোধ জনালোঁ ।

Shri Sarat Ch. Sinha :— Sir, the erosion of Dibrugarh has been a problem since 1880, first from the Dibru and later from Brahmaputra and is thus nearly as old as the town itself. Dibrugarh, as its name implise, was built on the bank of Dibru river, a small tributary of the Brahmaputra, The Brahmaputra was a few miles away from it. This mighty river, however has gradually been edging towards the town since 1981. Its first serious attack was observed in 1935 and thereafter, serious erosion occnrred from year to year, more vigorously during the post earth quake (1950) period.

Since the great earthquake of 1950, due to wide spread change of river configuration resulting from uneven deposition of enormous volume of silt and detritus, the river regim has undegone complex change.

Above Dibrugarh the bed of the river has risen by more than 10 ft. Immediatly after the earthquake of August, 1950, the southern channel violently active and thus erosion of south bank of the river from Naga-ghooli to Bygibeel be came very prominent and the town was very badly threatened in 1953-54 and about one third of it was eroded a way.

However, protection works to save the town was undertaken as a challenge and anti-erosion works in the form of series of spurs (7 impermeable and 26 permeable) were constructed to deflect the flow to the central chennal. These works had to be sttengthened and supplemented fro n time to time to cope with the verying river flow coditions. It has been observed that the river attack goes on shifting in different years de-pending on the channel configuration of the river. In 1961-66, the river shifted its attack down-stream of the town near Mahanaghat area and beyong. During 1967, the attack has been shifted upstream of the town and the trend is still continuing. Inspite of some additional works undertaken both at downstream and at upstream, the river attack has shown a tendercp of shifting further upstream at the present moment.

Thus although with the construction of the town protection works at a cost of approx. Rs. 3.00 crores with

a heavy recuring maintenance cost, The erosion in the immediat victinity of river front of this very prosperous and important town could be checked, it is not economically fessible to check the migrating of erosion further upstream or downstream.

The year (1977) due to the incressent rainfall in the Catchment from August, 12th. water level started rising at a rapid rate and soon it touched the peak level (347.60 ft,) of the season on August 16th. The present peak level of this year surpussed the previous bighest flood level (346.20 ft.) recorded in the year 1960 (17,7.69). While attaining this peak level (347.60 ft.) a rise of 3.7 ft, was recorded within 48 hours, The river has been flowing above the danger mark even upto the 4th week of August with level standing at 344.00 ft. on 20th August, 1977.

During this years unprecedented flood of August, the previous H.F.L. was exceeded by 1.4 ft. and a result the free board was encroached. Also cosiderable seepage was observed throughout the entire length of the dyke indidating inadequacy of the present section to cope with such high intensify flood, Since this dykc protects the entire Dibrugarh Town and its adjoining area from inundation so in order to avoid such critical situation further raising of the duke is

considered essential and is being taken up soon.

At upstream the Dibrugarh Town protection dyke is linked with the P.W.D. Road Dibrugarh to Rangapara which also works like a flood embankment and protect the adjoining area. Overtopping of this road by flood water is checked by a dowel bund running along the road. On August 15th and 16th when the Brahmaputra water was at peak level, a portion of the dowel bund adjacent to Maijan was overtopped and the flood spill submerged a part of the lowlying area in the town covering near 1 sq. k.m. As such extention of the Dibrugarh town protection dyke is also considered essential to cope with such high intensify flood in order to avoid submergence of the town from flood spill entering through the gape upstream of Maijan.

All the spurs along the bank of the Brahmaputra at Dibrugarh town have suffered damage at their moses. However such damages do occur with such unpaeceden-ted flood and necessary repair works are being under taken soon in the coming winter season.

The Kahai spur is the back bone spur of Dibrugarh town protection works which is used to take the main thrust of the river current. the portion of the spur linking with the bank was submerged and

flood water rushed over the spur peak level recorded during 16th August. The flood water overtopped nearly 25 ft. length of the spur and depth of spilling was about 2'o". The raising of this spur by about 3'0" over the existing height has been felt necessary.

There has been same damage to the protection works upstream of Maijan channel and it is proposed to restore these before the next flood season.

Problem of erosion of the Tea Garden area located upstream of the Dibrugarh town has become quite acute since year 1956. The most adjoining garden to the town nearly Mathola Tea Estate was under grip of erosion at an alarming rate since year 1969. The continued erosion on the river front at Mathola/posed a serious threat to the existing Dibrugarh Town protection works. With execution of this anti-erision measures, the last year (1976). But after the August flood of 1977 the erosion at Mathola and upstream has taken a serious turn. But with emegent construction of some stone eddy breakers the velocity of flow at this reach was dempened to some extent and the aforesaid bank head could be saved from outflan-king.

Neverthcless the entire works need to be kept under careful wath especially during the flood season.

Also because of fresh threat of erosion experienced presently at the Mathola front, the extention proposal of protection works at Mathola reach is under serious consideration and the proposal is being placed before the Board of consultants for their examination.

Further upstream, some prosperous gardens like Nagaghoolie and Oakland Tea Estate were under grip of erosion since 1956. The erosion affected gardens are about 4 (four) k. m. upstream of the terminat point of the Mathola protection works. Any woaks envisaged to protection these garden areas will have to be carried out from the terminal point of the Mathola protection works and the reach to be protection will be for a length of approx. 10 (ten) k. m. from our past experience, the cost of permanent protection works for this reach may come up to approx. Rs. 10·00 crores besides huge recurring maintenence cost. It is not technically desirable to take up any protection works only to cover the Nagaghoolie reach without any link with the existing works at Mathola area. The extent and magnitude of the fresh erision also does not come under any precise estimation. With the limited resources of the state it is not possible to take up such a large scale proteotion works at present. For this reason the State has appro-

ached the Central Govt. to take over the entire problem of flood potection in the Brahmaputra velley:

Sir, this has made a serious problem. Government has appreciated it. There Govt. Is seriously considering how to protect the town and also the Medical College institute. As I have already mentioned that 10 crores of rupees would be necessary for this bund and that is just approximation. The amount may be to some extent little more but that may be ascertained during execution of the work and for which we are approching the Govt. of India so that the adequate help would be made available to us so that this beautifuli town, tea gardens and the Medicat institution will be saved. We have found certain malpractice that is adopted in the process of execution of the work by the Deptt. Sir, it is our endeavour to see that such malpractices are stopped. Whenever any case is brought to thc notice of the Govt. definitely necessary steps will be taken. Sir, as the Hon'ble Member has put the matter in a concrete manner we shall have to guard against such malpractices either by the officers or by the contractors. Sir, all these protection will be taken. Mr. Dulal Chandra Barua : during the discussion the Union Minister for Flood Control and Irrigation Mtnister Surjit Singh

Burnala, I think. has given an assurance to our Govt. about this project.

Shri Sarat Chandra Singh :— No such specific assurance was given, but we have apprised the matter and the Central Govt. will certainly consider it.

Mr. Speaker :— Now I think you will make a statement about the strike of the employees.

Mr. Sarat Chandra Sinha :— Sir, that I will give later on. Now I will give the statement regarding incident in the D. C's Court. I will give the statement regarding employees at 2.30 P. M. to-day.

Mr Speaker Sir, In continuation of my statement made yesterday with reference to the point raised in the Assembly regarding the incidents at the Deputy Commissioner's Court, Gauhati, I beg to state the following :

'Around 11.30 A. M. when some persons amongst the crowd started indiscriminate pelting of stones, the police made efforts to disperse the crowd who were throuwing stone, but the demonstrators re-assembled and continued stone throuwing. The Police made renewed efforts to disperse the students with the help of mounted police but to no avail. The demonstrators

continued to pelt stones causing injuries to four students and four policemen on horse-back and hitting 3-4 horses.

Later the picketeers re-assembled and held a meeting at the same place which was addressed by some advocates and students. A delegation of advocates met the Deputy Commissioner, Kamrup at his chamber and requested him to meet the students. The Deputy Commissioner came down, addressed the students, received a memorandum from them and told them that he would look into their demands. The students left the Deputy Commissioner's office permises around 3 P.M.

Sir, I had made mention yesterday of injuries having been sustained by some policemen and four students as a result of stone throwing during the meeles.

The following four students have been injured :

1. Shri Murlidhar Jha S/o Shri B. Jha of Dispur.
2. Shri Monideep Goswami, S/o Shri Rohini Goswami of Dispur.
3. Shri Dhiraj Baishya of Arya Vidaypeeth School.
4. Shri Nasim Ali, S/o Shri Sikandar Ali of Chandmari.

All the above person received minor injuries and were immediately sent by police to the Medical College

Hospital for treatment and discharged after madical aid except Shri Nasin Ali who has been kept in hospital for observation as he suffored scelp injury. Among the the police personnel including the addl. S. R. City and four mounted police sustained minor injuries.

Mr. Mohitoash Purkayastha :— Mr, Speaker, may I know from the Chief Minister about the age of Shri Nasim Ali ?

Mr. Sarat Chandra Sinha :— 13 years.

Mr. Dulal Chandra Barua :— Our report was that this was due to the operation that have been maee by the mounted police.

Mr. Sarat Chandra Sinha :— No, Sir.

Mr. Speaker :— Item No. 3.

* শ্ৰীকবীৰ চন্দ্ৰ ৰায় প্ৰধানী :— অধ্যক্ষ মহোদয়, মই কালি শেষত কৈছিলো যে গাওঁত জন্মগ্ৰহণ কৰাটো বৰ দুৰ্ভাগ্যৰ কথা। কাৰণ আজি ৩০ বছৰেও গাওঁৰ কোনো অৰ্থনৈতিক উন্নতি হোৱা নাই। আৰু গাওঁবিলাকৰ উন্নতি নোহোৱাৰ মূল কাৰণ হৈছে এই ৩০ বছৰে ভাৰত চৰকাৰে বা কংগ্ৰেছ চৰকাৰে ৰাইজৰ উন্নতিৰ কাৰণে বিশেষজ্ঞৰ দ্বাৰা পৰীক্ষা নিৰিক্ষা কৰাৰ পিচতো কিয় ৰাইজৰ অৰ্থনৈতিক ক্ষেত্ৰত উন্নতি নহল। এই কথা আমি চিন্তা কৰি চাব লাগিব যে আমাৰ যিবিলাক পেলন কৰা হৈছে

* Speece not corrected

এই প্লেন বিলাক আমদানি কৰা প্লেন। বিশেষকৈ আমেৰিকা বা পাশ্চাত্যৰ পৰা।

বাহিৰৰ পৰা যিবোৰ প্লেন আমদানী কৰা হৈছে সেইবিলাক গাৱঁৰ মানুহৰ চিন্তা ধাৰাৰ লগত খাপ নোখোৱা বস্তু, যাৰ ফলত যিবিলাক উন্নয়ণমূলক আঁচনি সেই বিলাক ব্যৰ্থ আৰু বিফল হৈছে, যাৰ ফলত আজি ৩০ বছৰে গাৱঁৰ মানুহ শতকৰা ৯৯ জন দুখীয়াৰ পৰা আৰু দুখীয়া অৱস্থা পাইছেগৈ। চানদে উইকল্লিত Since Gandhiji's death till recently all talks to planing in India has been cast in vague formula and uuderstood only by specialists economic models which were imported from abroad to faster growth in our country. Long and detailed discussions were on the basis of the models but country's realities were ignored—সচাঁ কথা গাৱঁৰ মানুহৰ অন্তৰৰ কথা তাত নাই আৰু গাৱঁৰ মানুহৰ অৰ্থনীতি কেনেকৈ আগবাঢ়িব লাগে সেই খিনি তাত মুঠেও চিন্তা কৰা হোৱা নাই যাৰ ফলত গাৱঁৰ মানুহৰ অভিশপ্ত জীৱন যাপন কৰিব পৰা লগা হৈ মৃত্যুৰ দুৱাৰ দলিত থিয় হৈ আছে। চৰকাৰে সংখ্যা গৰিষ্ঠৰ কাৰণে যথেষ্ঠ কৰিছে কৃষি মানে গ্ৰাম্য অৰ্থনীতি। ভাৰতবৰ্ষ কৃষিৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰা এখন দেশ। ইয়াৰ কাম কৰা শক্তি (ওৱৰ্কিং ফৰ্চ) শতকৰা ৮০ ভাগ হৈছে কৃষক। এওঁলোকৰ শতকৰা ৬০ ভাগে দেশখনৰ সৰ্বমুঠ আয় কৰে। অথচ এওঁলোকৰ কাৰণে চৰকাৰে একো কৰিব পৰা নাই। আঁচনিবোৰ যদি এওঁলোকৰ কাৰণে কৰিলেহেতেন তেন্তে আজি এই অৱস্থা নহলহেতেন। বৰ্ত্তমান যিটো ৰেষ্ট্ৰিকচন চিচটেম অৰ্থাৎ যিটো ৰাজহুৱা বিতৰণ সেইটো যদি উঠাই দিয়া হয় তেন্তে গাৱঁৰ যিটো অৰ্থনীতি সেইটো ভাঙি পৰিব তাৰ মানে আজি

ইমান দিনে ভাঙি পৰা নাই। আৰু কোৱা হৈছে যে ইয়াৰ ফলত নিবনুৱাৰ সংখ্যা বাঢ়িব, তাৰ মানে চোচাইটি জড়িত যিটো নিয়োগ দিয়া হৈছে সেইটো কমি যাব আৰু নিবনুৱা বাঢ়ি যাব। এই কথাটোৰ সম্পৰ্কত মুখ্যমন্ত্ৰীৰ কিমান জ্ঞান আছে মই নাজানো। কিন্তু গাওঁৰ চিন্তা ধাৰা আজি কোনে অৰগেনাইজ কৰিছে? আমি কৰিছো আমি মানুহক আশ্বাস দি আহিছো। ১৯৭৩ চনতে ক'অপৰটিভ চোচাইটি গঠণ কৰিলে আৰু কোৱা হল যে খেতিয়কৰ প্ৰত্যেকটো বস্তুৰেই নাৰ্য্য দামত ক্ৰয় কৰা হব। কিন্তু আচলতে চৰকাৰে কোনবিধ বস্তু খেতিয়কৰ পৰা ক্ৰয় কৰে? মাথ্ৰ ধান খিনি ক্ৰয় কৰে, তাকো নিহাত দুখীয়া মানুহৰ পৰা। যিসকলে পাঁচশ ছশ মোন ধান কিনিব পাৰে সেই সকলৰ পৰা ক্ৰয় কৰিব নোৱাৰে দুখীয়া মানুহ খিনি এনেয়ে দুখীয়া তেওঁলোকৰ পৰা যদি উৎপাদিত সকলো বস্তু ক্ৰয় কৰিলেহেঁতেন তেন্তে মোৰ একো আপত্তি নাথাকিলেহেঁতেন। কিন্তু ধান খিনিৰ বাহিৰে আন একো বস্তু কিনা নাই। ধানখিনি কিনিছে এই কাৰণে যে চহৰত থকা মানুহখিনিক চৰকাৰে চাউলৰ যোগান দিবই লাগিব আৰু দিবলৈও বাধ্য। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, আপুনি জানে যে যিখিনি মানুহে উৎপাদন কৰে সেই মানুহে কাতিমহীয়া মোনে ৫০। ৬০ টকাকৈ ধান কিনি খাব লগা হয়। এই মানুহখিনিৰ কাৰণে চিন্তা কৰোঁতা কোনো নাই। গতিকে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যিটো পলিচি লৈছে সেইটো যদি ৰক্ষা নহয় তেনেহলে অসমৰ দুখীয়া খেতিয়কখিনি সমুদায় সৰ্ব্বগ্ৰান্ত হৈ যাব। গতিকে মই পৰামৰ্শ দিও যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি পলিচি লব খুজিছে সেই পলিচি অসমৰ খেতিয়কৰ কাৰণে মঙ্গলজনক। সেয়েহে অসম চৰকাৰেও মানি লব লাগে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে প্ৰধান মন্ত্ৰী আৰু কৃষি মন্ত্ৰীৰ ওচৰত যিখন স্মাৰকপত্ৰ দিছে তাত যিটো কথা কোৱা হৈছে তাৰ কোনো অৰ্থ নাই। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি নীতি লৈছে সেই নীতিমতে কাম হলে আমাৰ গাওঁ ভুইৰ মানুহে দুবেলা দুসাজ খাবলৈ পাব। অসম চৰকাৰে যি

পলিচিৰ মতে কাম কৰিছে সেইমতে দেখা গৈছে যে শতকৰা ৯০ ভাগ গাওঁৰ মানুহ ভোকাতুৰ হৈ আছে। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ঘেঁহুৰ মুকলি বজাৰ কৰাৰ কাৰণে এই মানুহখিনিয়ে আটা খাই জীৱন ধাৰণ কৰিছে। যদি আটা নাপালেহেতেন তেনেহলে এই মানুহ খিনি মৃত্যুবৰণ কৰিব লগীয়া হলহেতেন। চৰকাৰে ৰিলিফৰ নামত চাউল দিব পৰা নাই আটাহে দিছে।

গতিকে এই যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰৰ পদক্ষেপত অসম চৰকাৰে বা মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে আশংকা প্ৰকাশ কৰিছে সেইটো ভিত্তিহীন তাত কিবা যুক্তি আছে বুলি মই নাভাবো। আমাৰ যিটো সংশোধনী আনিছে যে এফ চি আই ষ্টেটক্ষেদ বা সমবায় সমিতি বিলাকক কিনিব দিব লাগে সেইটো নামতহে তেওঁলোকে আকৌ এজেণ্ট নিয়োগ কৰিব আৰু গৈ ব্যক্তিগত মানুহৰ হাতত পৰিব। তেওঁলোকে কম দামতে কিনি লয় আৰু দিয়োতে আচল দামত দিয় অৰ্থাৎ চৰকাৰী দামতে ৰছিদ কাতি দিয়ে। এইবিলাক মুখ্যমন্ত্ৰীৰ দৃষ্টিত নাহে বা তেখেত নিজ চকুৰে নাচায় তেখেতৰ হেনো ১১ জোৰা চছমা আছে আৰু তাত ১১ টা ৰঙ আছে। গতিকে তেখেতে সেই যন্ত্ৰেৰেহে চাব আৰু তেখেতৰ সেই যন্ত্ৰ যদি বিক্ৰীত হয় তেনেহলে বিক্ৰীত ৰূপ দেখিব। আমাৰ এটা ধাৰণা আছিল যে মুখ্যমন্ত্ৰী নিজে এখন দুখীয়া পৰিয়ালৰ পৰা আহিছে গতিকে তেখেতে দুখীয়াৰ ফালে চাব। কিন্তু লংকালৈ যি যায় সকলোৱে ৰাৱন হয় তাৰ ভিতৰতো সকলোৱে ৰাৱন সজা নাই। গতিকে মই ভাবো ইয়াৰ দ্বাৰা গাওঁলীয়া অৰ্থনীতি ভাঙি পৰিছে আৰু এই সংশোধনী নিৰৰ্থক। কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ৰাজহুৱা বিতৰণ বন্ধ কৰা নাই কিন্তু বৰ্ত্তমান আমি যিটো ঠেক গন্দিত লৈছো যে নগাওঁৰ পৰা আজি কামৰূপলৈ চাউল আহিব নোৱাৰে আনকি গুৱাহাটীৰ বাহিৰৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ আহিব নোৱাৰে অথচ ১০ টকা দিলে চাউল যাব

দিয়ে বা ২ হাজাৰ টকা দিলে ট্ৰাকে ট্ৰকে চাউল যাব দিয়ে তাৰ আমি প্ৰতিবাদ কৰিছো। কাৰণ তাৰ পৰা ৰুলিং পাৰ্টিয়ে ৰছিদ বিহীন ভাবে চান্দা সংগ্ৰহ কৰিছে। আৰু এইবিলাকৰ কাৰণে অৰ্থাত খাদ্য বস্তুৰ নাটনিৰ কাৰণে আমাৰ জাতীয় সংহতি নষ্ট হৈছে। আজি গোৱালপাৰালৈ কামৰূপত চাউল যাব নোৱাৰে অথচ গোৱালপাৰাত ধান মোন ৫৫ টকা আৰু কামৰূপত ২৫ টকা গতিকে ইয়াৰ ফলত ইখন জিলাৰ লগত সিখন জিলাৰ ফিলিংচটো কেনে হব? আজি আমাৰ চৰকাৰে মেঘালয়লৈ চাউল যাব নিদিয়ে অথচ তেওঁলোকে নায্য দাম দি চাউল কিনি নিব। ইয়াৰ পৰা আৰু আমাৰ নেচনেল ইন্টিগ্ৰিটি বাঢ়িব নে? আমি নেচলে ইন্টি-গ্ৰিটিক এন্টি নেচনেল ইন্টিগ্ৰিটি ক'ৰিছো। গতিকে সংবিধানেও ফ্ৰি ট্ৰেড বন্ধ কৰা নাই। কোনো এজন মানুহে বাইহাটা চাৰিআলিৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ ২ মোন চাউল অনা বন্ধ কৰাটো ক'ত পালে? ইয়াৰ দ্বাৰা সংবিধান খনক ভনইওলেট কৰা হোৱা নাইনে? সংবিধানক হস্তক্ষেপ কৰি পাৰ্টিৰ কাম কৰিছে। আজি ইকোনোমিকৰ ওপৰত পলিটিকচ কৰা হৈছে। এই কথাটোৰে এডভাৰ্চলৈ কৰিছে। সকলো ঠাইতে পাৰ্টিৰ মানুহ নহলে কাম নহয়। জিলা কংগ্ৰেছৰ মানুহ যুবক কংগ্ৰেছৰ নেতাই নহলে কাম নহয়। এই যুবক কংগ্ৰেছৰ কাহিনীৰ বিষয়ে অধ্যক্ষ মহোদয় মই আপোনাক এখন দৰ্খাস্ত দেখুৱাম চৰকাৰে কিমান অন্যায় কৰিছে যুবক কংগ্ৰেছৰ কি কিৰ্ত্তি আপুনি জানিব আৰু নিজে অনুসন্ধান কৰিব। এই ঘটনা ১৯৭৫ চনত জৰুৰীকালিন অৱস্থা চলি থাকোতে—আগমনীত হোৱা এখন ৰাজহুৱা সভাত মুখ্যমন্ত্ৰী নিজে আৰু তাত কমিনিষ্ট পাৰ্টিৰ নেতা আমাৰ ফনি বৰাও আছিল কোৱা হৈছিল যে যিবিলাক মানুহে আনৰ মাটিত খেতি কৰিছে তেওঁলোকে ধান কাতি আনিব লাগে আৰু প্ৰকাৰশ্য এই কথা সভাত কৈছিল। গতিকে মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে যেতিয়া কি ভয় কৰিব ধান কাটি আনিলে আৰু তাৰ কাৰণে হুলস্থুল হ'ল তাৰ আজিও সাম

কতা নাই। আজি আৰু মাটিহীন মানুহে তাত খেতি কৰিবলৈ মাটি ৰিছাৰি নাপায় আমাৰ বৰ্ত্তমান যিখন আধিয়াৰ আইন সেইমতে খেতিৰ ৫ ভাগ পাব। আপোনালোকে নিশ্চয় জানে যোৱাকালিৰ আনন্দ-বজাৰ পত্ৰিকাত পশ্চিমবঙ্গৰ মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে জ্যোতি বসুয়ে কৈছে যে খেতিয়কে তিনিভাগ পাব লাগে। কিন্তু আমাৰ ইয়াত পাচভাগ পায় আৰু তাৰ কাৰণে আজি ভায়ে ভায়ে ঘৰে ঘৰে কাজিয়াৰ সৃষ্টি হৈছে। আজি মাটি কাৰ। ককায়েকৰ মাটি ৮ বিঘা আছে ককায়েকে বাহিৰত চাকৰি কৰে আৰু সেই মাটিত খেতি কৰে ভায়েকে। গতিকে ককাইভাইৰ মাজত কাজিয়া লগা নাইনে? ইয়াৰ ফলত আজি শতকৰা ৫০ ভাগ মানুহ মাটিহীন হৈ পৰিছে, খেতিহীন হৈ পৰিছে। আৰু এই অৱস্থা হৈছে ১৯৭৫ চনৰ পৰা। বিশেষকৈ আগমনি অঞ্চলত আজিও তাৰ সাম কতা নাই।

আগমনি অঞ্চলত শ্ৰমিকৰ সংখ্যা বাঢ়িছে। মুখ্যমন্ত্ৰীয়ে কৈছে যিমান ধান আছে কাটি আনা। আইন-কানুন নামানি যুৱক কংগ্ৰেছ আৰু কমিউ-নিষ্ট পাৰ্টিৰ কৰ্ম্মীয়ে ইয়াত সহায় কৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত বিধান সভাৰ তদন্ত কমিটি যাবলৈ মই অনুৰোধ কৰো। বে-আইনি ভাবে উচটাই দিয়াৰ সকলো ধ্বংস হৈছে। কংগ্ৰেছৰ নিচিনা শক্তিশালী দলক নিৰ্দ্দলীয় দলে পৰাস্ত কৰিছে। এই দলক কেনেকৈ পৰাস্ত কৰিব পৰা যায় তাৰ বাবে চেষ্টা কৰাৰ এই নমুনা। মনত ৰাখিব অসন্তোষ্টিত কৰি নিৰ্ব্বাচনত জয় লাভ কৰিব নোৱাৰে। বিতৰণ ব্যৱস্থাৰ আমোল পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগে। আজি যিমানবিলাক কমিটি হৈছে সকলোতে জিলা কংগ্ৰেৰ সভাপতি জনক সভাপতি কৰা হয়। গাওঁ লেভেলতেই হওক বা পঞ্চায়ত লেভেলতেই হওক অকল পাৰ্টিৰ মানুহৰ বাহিৰে আন মানুহ থাকিব নোৱাৰে এইটো গণতান্ত্ৰিক কথা হব নোৱাৰে। এইয়ে হল একনায়কত্ববাদ। তাচৰ ঘৰৰ দৰে দিল্লীত ভাঙি গৈছে। মই আগতেও কৈছো দুৰাত্মা কংগ্ৰেছ

নাথাকে তাচৰ ঘৰৰ দ:ৰ ভাঙি যাব। গণতান্ত্রিক দেশক বিৰোধী দল, সমাজ কৰ্ম্মী সকলোকে সন্মান দিব লাগিব। এই সন্মান ব্যক্তিৰেকে গণতন্ত্র হব নোৱাৰে। ১৯৫১ চনৰ পৰা আজিলৈকে বস্তুৰ দাম কমা দেখা নাই। ইয়াৰ ফলত গ্রামীন অর্থনীতি সম্পূর্ণ ভাবে ভাঙি গৈছে। আজি যিবিলাক প্লেনিং হয় সেই বিলাক টপ লেভেলত হয়। গাওঁ লেভেলত এই প্লেনিং বিলাক নোহোৱাৰ ফলত এই দুৰবস্থা হৈছে। আমি আশা কৰা মতে সমবায় নহল। কল্পনাৰ ওপৰত নির্ভৰ কৰি সমবায় গঠন কৰা ফলত প্রশাসন নিকা নোহোৱাৰ ফলত এই পদ্ধতিটো নষ্ট হৈ গৈছে। প্রশাসন যন্ত্র নিকা নোহোৱাৰ ফলত ব্যর্থ হৈছে। ক্ষমতাশালী বিষয়াৰ প্রমোচন হব ধৰিছে। এনে ধৰণৰ বিষয়াই চৰকাৰক বিভ্রান্ত কৰাৰ ফলত অসন্তোষিট হৈছে। এই কথা আমি কৰ্ম্মচাৰী আন্দোলন, ছাত্র আন্দোলন সকলোতে দেখিছো। চক্রান্তকাৰী দল যদি ভাঙি দিব নোৱাৰে তেন্তে কোনো দিনে সমস্যাৰ সমাধান হব নোৱাৰে। প্রশাসনৰ ডাঙৰ বিষয়াই তল খাপৰ বিষয়াৰ ওপৰত অত্যাচাৰ কৰাৰ ফলত অসন্তোষিট হৈছে। এইদৰে তল খাপৰ বিষয়াক নির্য্যাতন দি থাকিলে কেতিয়াও কাম কৰিব নোৱাৰে। এই বিষয়া সকলৰ শান্তিৰ বিধান হব লাগে।

মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মই এই ক্ষেত্রত বেছি কথা কব বিচৰা নাই মাত্র এটা কথা সকিয়াই দিব বিছাৰিছো যে আজি বজাৰৰ দৰ বা প্রত্যেকটো বস্তুৰ দাম ঠিক ৰাখিবলৈ হলে পৰিকল্পনা প্রথমতে ভাল হব লাগিব। এই পৰিকল্পনাৰ মানদণ্ড উন্নতি নহলে গ্রাম্য অর্থনীতি কেতিয়াও ভাল হব নোৱাৰে। আজি প্রত্যেকটো বস্তুকেই সমবায়ে লব লগীয়া হৈছে। অকল ধান ললেই সমবায়ৰ সমস্যা সমাধান নহয়। সকলো বস্তু সমবায়ে লব লাগিব। যিবিলাক বস্তু আনে কিনে সেই সকলোবিলাক লব লাগিব।

আনকি তামোল-পাণ আদিও সমবায়ে লব লাগে। যেতিয়া তামোল প্ৰকাৰ দিন আছে তেতিয়া তামোলৰ দামনো কিমান হয়? গতিকে এই তামোল পান মানুহে কিনে যেতিয়া সেইবিলাকো সমবায়ে সংগ্ৰহ কৰি বিতৰণ কৰাৰ ব্যৱস্থা কৰা উচিত। তেতিয়াহে আমাৰ দুখীয়া খেতিয়কে আচল মূল্যটো পাব পাৰিব। আজি আমাৰ দেশত মৰাপাট যিমান উৎপন্ন হয় তাৰ প্ৰকৃত মূল্য খেতিয়কে পোৱা নাই। দাইলৰ উৎপাদনৰ মূল্য পোৱা নাই। সেইদৰে যিবিলাক উৎপাদনত চৰকাৰে খেতিয়কক সাহায্য বা উৎসাহ দিব লাগে তাত তেনে কৰা হোৱা নাই যাৰ ফলত আজি মিটাতেল বা অন্যান্য উৎপাদনৰ ক্ষেত্ৰত খেতিয়ক সকল সদায় বঞ্চিত হৈ আছিছে। যন্ত্ৰ যি বস্তু দিব লাগে তাত সেইটো দিয়া হোৱা নাই। বৰঞ্চ তাৰ ঠাইত বেয়া বস্তুহে চাপলাই দিয়ে। এনেয়ে বীজ নিগমৰ পৰা বীজ সঁচ আদি লওক বুলি বিজ্ঞাপন দিয়ে, কিন্তু বীজ নিগমৰ পৰা সঁচ নিলে সেই সঁচ নগজে। সেই কাৰণে মই কব বিচাৰিছোঁ যে আমাৰ গাৱলীয়া অৰ্থনীতিৰ ওপৰত বেছি জোৰ দিব লাগে যিটো কথাৰ ওপৰত আৰম্ভণিৰ পৰা কংগ্ৰেছ চৰকাৰে চকু দিয়া নাই। সেই কাৰণে আজি গাৱলীয়া অৰ্থনীতি ভাঙি পৰিছে। এই ক্ষেত্ৰত স্বৰ্গীয় মহাত্মা গান্ধিয়েও ভুল কৰিছে বুলি কব পাৰি। কাৰণ তেখেতে ভাৰতৰ প্ৰথম প্ৰধানমন্ত্ৰী ৺পেটেলক নিদি ৺নেহৰুক দিলে যিজনে ভাৰতৰ সকলো কথা বেছি কব নোৱাৰে। ৺পেটেল আছিল দুৰ্নীতি মুক্ত। যি দুৰ্নীতিক কোনো দিনেই প্ৰশ্ৰয় দিয়া নাছিল আৰু যিজনে ভাৰতক চুকে-কোণে ৰেছি বুজিছিল। তেনে এজন উপযুক্ত লোকক নিদি ৺নেহৰুক দিলে। যিজনে নাজানি ক্ৰেফুৰে আই এম দি ইষ্ট এণ্ড ওৱেষ্ট মিন অথচ ভাৰতৰ চাৰি বেৰৰ কথা কব নোৱাৰে। যদি ৺পেটেল প্ৰথম প্ৰধান মন্ত্ৰী হলহেতেন, তেতিয়াহলে দেশৰ চেহৰাই বদলি গলহেঁতেন। এইয়া মোৰ কথা নহয় এইয়া কলিকতাৰ কাকতৰ কথা। গতিকে আজি গ্ৰাম্য অৰ্থনীতিৰ ওপৰত জোৰ দিলে আজি

দেশৰ এইটো অৱস্থা নহলহেঁতেন—এইখিনি কৈ মোৰ বক্তব্য সামৰিলো।

* Shri Abul Hussain Mir :— Mr. Speaker, Sir, In support of the Amendments to the Resolution moved by hon. member Shri Gaurisankar Bhattacharjee, I would like to speak a few words. Shri Bhattacharjee moved a Resolution on the soaring prices of some essential commodities and suggested some steps to bring down prices and in each suggested points he has given some forceful words. Hon. Member could not express what he actually wanted to speak. I think the cause is best known to him. He really feels disturbed about the soaring prices and suggested some measures to control the price and gear up the distribution system. I think this resolution is without head and legs. It has only tail. And therefore in the absence of the legs it can not stand on its own. If these to amendedments are enacted then this resolution becomes null and void. It remainds me of shakespear's famous drama Julius Cassar where Calphurnia dreamt an ominus dream. Similarly, the resolution seems to be an ominus one where in it wants to bring before the public through this House an episode without explaining what the

* Speech not corrected

mover actually wants; In para (I) he has mentioned the words, 'strengthening the public distribution system' which, in what way would be in operation he did not explain. To me it seems to be ambiguous. He did not even explain what type of scheme he wants. Then there are two points he has raised about raising some buildings and stocks through procurement. The stock it seems to be raised by somebody. Should the mill owners raised the stock or somebody else has not been mentioned. Shri Kabir Roy Pradhani in course of his speech said that there is no objection if the paddy is procured even at higher price straingth from the growers. Shri Kabir Roy Prodhani it seems is in favour of hoarding. The oppnsition members has spoken in favour of fair prices also. I do not understand how do they propose to maintain fair prices by purchas paddy at different prices, at different places. The prices may vary from Rs. 25, 30, 35, and so on. I do not think that fair price can be maintained at all. Unless there is uniformity of prices, Mr. Bhattacharjee's resolution stands to nothing, though Shri Bhattacharjee has used some forceful and flourishing words. No assurance can be given about a public distribution system unless the scheme is solidly bases.

Mr. Speaker :— Mr. Mir; there is no quorum and therefore, the House stands adjoured till 2.30 p.m.

(The House re-assembled at 2:30 P. M. with Mr. Deputy. Speaker in the chair)

* Shri Sarat Chandra Sinha :—Mr Deputy. Speaker. Sir, I want to make a statement. I assured the House to make a statement. The state Govt. employees gave a strike notice on October 27, 1977. The Ministerial officers had also given a strike notice on October 15 last. The Govt. held discussions with the representatives of the Action Commitee on November 3. The Govt. is always eager to explore ways for removal of the grievance of its employees but as a little time is required for shorting out certain issues, the employees were requested to appreciate the position and to widhdraw the strike, But unfortunately they preferred to strike to their decision and went on strike for three days from November 5, 1977.

As the Hon'ble members will perhaps recall, I had made statements in this August House on April 5, April 29 and May 2 last regarding the demands of the state Govt. employees the following were their demands of that time.

* Statement not corrected

1) Release of Additional Dearness Allowances as per accepted formula contained in Govt's Resolution No: FPC. 10/74/1, dated 12.2.75 with effect from 1.7.75 and 1.7.76.

1 a). Arrest of price rise and supply of essential commodities through fair price shops to all citizens.

2) Withdrawal of all forms of victimisation and re-instalment of all victimised employees, workers and teachers including those who are the victims of the emergency powers.

2 a) Withdrrwal of one day's pay cut order of 25.3.75;

b) Restoration of reeoganition of all service Asso-ciation/Unions.

3) Raising of the age of superannuation to 58 years and increasing the quantum of retirement benefit.

4) Need-based minimum wage, pending that the lowest pay should be fixed at Rs. 280/- p. m. and wage differential of the different pay scales be fitted in accordingly.

5) Revocation of article 311 (2) (b) & (b), FR 56 (b) and 42nd Amendment of the Constitution of india.

6) House rent allowance @ 20% per month.

7) 8.33% bonus to all employees, workers and teachers.

8) Grant of trade Union rights,

9) Regulation of services of casual, work-charged and master-roll employees,

10) 8 (Eight) hours duty to the drivers and hospital workers (48 hours in a week).

11) Automatic confirmation of employees who have completed five years of service.

12) Security in service of the Govt. employees and stoppage of unreasonable termination of services of all categories of employees specially Govt. vehicle drivers/ hospital workers/Grade IV employees and work-charged employees of the Agriculture Department.

13) Free education facilities to the children of the employees upto Higher Secondary level.

14) Increase in promotional avenuss.

While the demands were still being attended to, the employees choose to go on a token strike on May 5 last. Discussions had mean-time been initiated with their representatives at different levels and the mutually agreed decisions were finaly arrived at in cours of discussions between their representatives and the Chief Secretery on May 16, 1977.

Of these decision.

a) The following have already been emplemented.

i) Additional D. A: as per recommendations of the Assam Pay Commission is being paid. According to mutually agreed decision, the arrear D. A. of the order of Rs. 47.67 crores is to be paid in 1977 in different instalments for various categories of employees etc, Payment of the whole amount is expected to be completed by the end of November 1977. This is in addition to the current D. A. of Rs. 5.20 crores which is also being paid.

ii) The State Govt. have constituted four committees which will be appellate/review committees in respect of the cases of dismissal, removal or reduction in rank under Article 311 (2) (b) and the cases of coupulsory retirement under F. R. 56 (b) during the period of internal Emergency.

4) The pay cut orders of 25. 3. 75 and 5. 5. 77 have been withdraw.

5) The recognition of All Assam Heads of Departments Association and Assam Tea Plantations Provident Fund Employees Association has been restored. Government are agreeable to recognise the Gauhati Medical College Karmachari Sangha and the All Assam Aided High Schools Teachers Association as servise Associations.

6) All concernad have been asked to review the penal transfer cases, If any.

7) The age of superannuation has been raised to 58 years with effect from the date of decision i. e. from 10. 7.77,

8) The House rent Allowance has been raised from 7½% to 10%.

9) The benefit of exemption from payment of School tuition fees has been extended upto the Higher Secondary level for the children of Govt. employees drawing pay upto 300/- p. m.

10) Necessary instructions have been issued to all concerned to the effect that there should not be any unreasonable termination of service, as well as misuse of services of peons.

11) Government have issued directives to adjust the working hours of drivers which should not exceed 48 hours in a week.

12) For promotional avenues also necessary steps have been initiated.

13) Govt. have decided to delegate necessary powers to the appointing authorities for making posts permanent which will facilitate expeditious confirmation of the employees.

14) Regarding regularisation of casual and work-charged employees, a decision has been taken in respect of work-charged sectional assistants of P. W. D. (R&B) The cases of similar categories of employees of other Department will be considered on the same lines.

15) The question of revocation of Article 311 (2) (b) and 42nd Amendment of the constitution, which are in the jurisdiction of Govt. of India, have been referred to Govt. of India. The question of F.R. 56 (b) is under examination as per advice given by Govt. of India.

16) The question of grant of bonus and of trade union rights depends on the national policy and has accordingly been referred to the Govt. of India.

17) The case of Shri Bhagaban Das and Pijush Hore have been taken up for examination as agreed to during the discussion.

18) The question of revocation of F. R. 56 (b) has also been examined as agreed to.

(b) The following are yet under active consideration of Govt.

1) Arrest of price rise and supply of essential commodities; Govt. have all along been making attempts

to arrest price rise of essential commodities. The question of opening shops to make articles of daily use available at fixed prices to Govt. servants has been under examination. The opening of such shops, which will ensure that the price index does not rise, is a matter requiring deep study and the same is being examined. However, it may be clarified that the employees have not been adversely affected, since as long as these shops are not opened, the employees continue to get additional D. A. in case of increase in price index as per recommendations of the Assam Pay Commission.

2) Removal of Anomalies :— The cases of anomalies in the Assam Pay Commition's recommendations have been examined and the matter is likely to be finalised shortly.

3) House rent Allowance :—The question of increasing the House Rent Allowance further is under examination.

4) Security of service :— The demand for modification in the language of appointment letter of temporary Govt. servants is under examination in consulation with the Govt of India.

5) Free educational facilities :— The demand for free educational facilities to children of Govt. employees

whose income is above Rs, 300/- per month is under examination. Meanwhile the employees have come up with the demand that Need based minimum wage should be fixed pending which the lowest pay of Government employees be Rs. 280/- p. m. and wage differentials of the different pay scales should be fitted in accordingly which was however not included in the decisions of May 16. 1977. Besides, they have added the following new demands, which are under examination:

1) Withdrawal of cases instituted by the D. C. Dibrugarh against some employees including member of the Action Committee.

2) Disciplinary action against certain officers for their alleged misconduct.

On Nov' 3,1977, a discussion was arranged with the representatives of the Action Committee in course of which the Government measures were fuly explained and employees were requested not to resort to strike as Govt. Needed some more time to examine all aspects of the demands. But, unfortunately, the Action Committee went on strike.

Even when the employees were on strike, Government arranged another discussion on Nov. 5. 1977

and the position of the Government was explained in fuller details. Govt. is now awaiting the employees response. Govt. earn-estly desire to solve all the issues through negotiations and mutual understanding.

The hon'ble members will certainly appreciate that the State Government is fully alive to the need for improving the service conditions of its employees, but then the fact remains that the State is handicapped by financial limitations. With the resource position being as it is, it is to be appreciated that it is really difficult for the Govt. to burden the people any more. The financial implications of decisions agreed upon in recent times have already been quite heavy. While the Govt. is very eagar to consider the genuine demands of its employees, it has to be done in a manner that we can comfortably bear the burden. Naturally it requires carefull consideration of all the imlications which is possible only with the constructive co-operation of the employees themselves.

I hope the hon'ble members of the August House the people of the State in general and the employees in particular will share these feelings of the Govt. and will meaningsfully help it find out proper solutions to all the issues including these raised by the State Govt. emplyees,

In this specially appeal to the employees to retrain from the agitational approach and help solve the issues throu·h negotiations and mutual understanding.

* Shri Dulal Chandra Barua :– Mr. Deputy Speaker Sir, on a point of clarification, In the month of May when the employees went on strike some negotiations had taken place and both the parties, i. e. the Government on the one side and the employees representatives came to an agreement. Now, as those agreements were not implemented they have again resorted to 'No work' day. I want to know why and under what circumstances the promised assurances could not be implemented. And before and during the strike period, i. e., on the 3rd and 5th of November, 1977 in the discussions that took place between the Govt. and the representatives of the employees, what was the result of that discussion ?

* Shri Sarat Chandra Sinha :– Sir, the decisions that had been taken on May 5, 1977 have practically been implemented that I have narrated here and analysed. Only a few things which are still under examination have been explained by me all others have been

* Speech not corrected

implemented. Only these which have not been implemented I am now narrating.

The first is the opening of shops: This will have to be studied in detail. But the employees are not effected because the shops are not opened. then, they will get the benefit of the price index. So, they are no effected with this No. 1: We have not yet been able to study the matter fully. As a matter of fact, we want to keep the price at a fixed level so that there will not be rise of the price index with respect to the employees but that could not be done and it require time.

Then removal of anomalies. This is under examination and the matter is likely to be finalised shortly. We are now finalising it.

Then House Rent allowance. We agreed that the house rent will be increased from 7.5% to 10%. This has been given effect to. Now they want a little more than that. As a matter of fact they want 20%. We are considering how much can be given, if at all. That matter is also under examination because these are all having some financial implications.

Security of service. Sir, this is a very simple

matter. Here the demand is for modification of the language of the appointment letter of the temporary Government servent and this is under examination in consultation with the Government of India. The appointment letter is issued in a language to the member who are temporary appointed that language is not appreciated by the Association. So, Sir, without refference to the file I am saying, there is a term like this: The service is terminable without any notice or at any time. So they did not like such thing. They say that the language is not happy. Now this is generally done because of such temporary appintment such letters are issued. Now that has to be changed or modified. It will have to be modified through some legel requirements. Therefore, this matter is being examined and as a matter of fact some letters were issued to the Govt. of India, So we have already reffered the matter to the Govt. of India as to how such letters are to be drafted and to be issued to the employees who are appinted temporarily.

Then the free educational facilities to the children of Govt. employees whose income is 300/- p. m. is under examination, and we have already given them the facilities whose income is upto Rs. 300/-. But it

is now the demand of the employees that the Govt. employees who are drawing pay more than Rs. 300/- p. m. and higher category of officers should also get the benefits. These are the few points that we have not been able to fulfil. Then they have raised another point, that the need based minimum wage should be fixed and pending fixation of the need based minimum wage the lowest pay of the Govt. employees be fixed at Rs, 250/- p. m. These were not the decisions of May, 16, 1977. They have raised this point now and included here but this was not the part of decision on 16th May, 1977. They have raised two other new demands. One is withdrawal of cases instituted by the Deputy Commissioner, Dibrugarh and another is the disciplinary action against some officers.

* Shri Promode Ch. Gogoi :—Mr, Deputy Speaker, Sir, I want a clarification. In the statement made by the Chief Minister, it has been mentioned that the question of regularisation of serviee of the temporary Govt. employees are under active consideration of the Government. But the Govt. is aware that there are so many employees, particularly, in the technical Departments like P. W. D. who are working for last 10, 15.

* Speech not corrected

or 20 years are still remaining temporary and it is very difficult to understand why those who are working for last 20 years or so could not be permanent and now the Chief Minister has stated that the Govt. is actively considering and the Government Will take a decision very soon and on this point I want a categorical assurance from the Chief Minister as to how long it will take for the Govt. to take a final decision with regard to the regularisation of the temporary employees and secondly, during the strike period a large number of employees were arrested in Sibsagar and Gauhati and it is alleged that those employees were harrassed by the Govt. in the jails. Therefore, I would like to know from the Chief Minister whether there was any harassment made to the arrested employees in jails and if so, whether any enquiry was made from the side of the Govt.

Shri Sarat Chandra Sinha :— Sir, no harassment has been made. As there was picketting and it was neeessary to maintain the office and therefore, the picketters had to be removed.

Shri Promode Chandra Gogoi :— No, Sir, I am asking about the allegation of the harassment of the employees in jail.

Shri Sarat Chandra Sinha :— I have no such information of any harassment caused to any employees in jail.

* Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, whether it is a fact that these people they were taken to the jail and harassment were also made to them ? I do not know how and why this information was not given to the Chief Minister. When there was a peaceful demonstration what was the necessity to arrest the personnel in that way and that clarification we want from the Chief Minister.

* Shri Sarat Chandra Sinha :— I shall see to it Sir, As a matter of fact I do not think there has been any harassment. But if any complaint is lodged I shall certainly look into it and so far as the confirmation of the employees in their service is concerned; somtimes it so happens that the department itself is temporary and in that case it is very difficult to make the employees confirmed in their posts. But in the normal department we have issued an instruction to this affect.

* Shri Dulal Chandra Baruah :— But the P. W. D.

* Speech not corrected

is not a temporary Department. The P. W. D. is one of the most permanent Departments of the Govt. and how long it will take to take a final decision to confirm the employees of the P. W. D. Department?

* Shri Sarat Chandra Sinha :—That I will see Sir.

* Shri Dulal Chandra Baruah :— At the time of making agreement with the employees of the 5th of May whether a time was given that within such and such period these are to be implemented. No. 2 there is another demand also made by almost all the Associations and that is the question of making the posts permanent and at the same time preparation of service rules. Many departments including the P. W. D. which is one of the oldest department of the Govt. and so also the Medical Department, there is no service rule. In case of framing the service rule where the financial implication involved. some time may be taken by why the paper works could not be done for years together.

Shri Sarat Chandra Sinha :— Sir, we are examining this and it is true that many departments have no service rules and for want of the service rules the

* Speech not corrected

employees are suffering and as a matter of fact we are now expediting the matter and as a result of this most of the Departments now they have service rules and some of the Departments which have no service rules as yet, we are seriously considering their cases and within a reasonable time this will be implemented. No doubt there has been delay and I am sorry for that.

Mr. Deputy Speaker :- Mr. Mir.

শ্ৰীআবুল হোচেইন মীৰ :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ফেয়াৰ প্ৰাইচ যদি সকলো ঠাইতে ৰাখিবলগীয়া হয় তেতিয়াহলে—

(ভইচ :— আপুনি ইংৰাজীতহে কৈছিল)

(ভইচ :— ভাত খাইহে মাতৃ ভাষালৈ মনত পৰিল)

Alright, I am speaking in English.

Mr. Deputy Speaker :— Most of the members are yet to speak and time allotted for you is only 15 minutes and you must speak for not more than 15 minutes.

* Shri Abul Hussain Mir :— Alright, Sir, I agree. We are to maintain the fair price shops to keep uniformity of prices throughout the State, Mr. Deputy Speaker

* Speech not corrected

Sir every member will agree that there must uniformity in price at which procurement should be ensured. Unless procurement is ensured or bufferstoke is maintained you can not ensure the uniformity in prices throughout the State and by allowing individual traders who collect paddy or who collect essential commodities here and there at different prices, no Govt. can compel them to sell at uniform prices. They will sell it at their discretion. It is the profiteering motive and it is the only motive of the individual traders. When my leared friend Shri Bhattacharya feels that the soaring prices will be checked, I must say, in all fairness to his resolution that the amendments which we have brought will complete the incomplete resolution, I know many co-operative ventures in the State. Sir, there are many co-operatives in other States, like Maharastra which have succeeded. The Amul co-operative is the most succeesful co-operative. But there are some co-operatives which not succeed. Here in our State the co-operative department has courageously, the Chief Minister has courageously taken steps to eliminate the middlemen and in every village co-operative has been formed and the membership has been thrown open to all, to all the villagers and Government subsidy has been allowed to them. The functioning of the co-operative

at the primary stage may not be up to the mark here and there, but a large number of people has been employed there and a large number of people have been involved in those co-operatives. Sir, large number of people take part in the election of the co-operative societies and even at mid-night the people stay on to caste their votes which they nor do in the general election, (interruptions) Sir, it is the beginning of the venture and there may be some wrong here and there and we are here to suggest ways and means to correct those defeets or wrongs so that our co-operative can succeed. Sir, our State is a poor State; it is agricultural State and if we cannot improve the lot of our people at the village level we shall have to surrender ourselves to the outsiders, to the big business men because we can not compete with those wealthy persons, the traders. I agree with the members of the opposition that there are lapses, there are wrongs with many co-operative societies. But Sir, good things are also there. Out of 63 co-operatives in my district all have not failed; some are functioning at profit. So we can not say, all co-operatives have failed. So I say that the village level co-operative which came, after much labour, much expenditure, to existence should be given a fair trial, a chanch to survive for the benefit

of the common people. We all tried for the membership as this is the only way to eliminate the middlemen and thus towards socialism. A large number of membership is there. (interruptions) My friend who has been with me but unluckily he could not. Now these village level co-operative haves got commond over the entire area and they can look after the interest of the people and the growers will be protected as they form the co-operatives themselves. Therefore, Sir, I feel that our amendment is quite justified.

Regarding production and distribution committee to which my friend Shri Kabir Chandra Roy Pradhani has referred and said that political motive will play, I want to say that they are not all politicians. There are Government officers and some members from the public. The production and dirtribution committee has nothing to play politics. Regarding success of the co-operative in three stages, I would like to say that it can be done if we entrust the co-operative with the task of procurement. If that is done, it will check hoarding and profiteering by the traders and big businessmen and on the other hand, it will ensure proper price to the producers. Therefore, Sir, if the co-operatives are allowed to procure in parallel, I think

the growers will get such price and in that case it is fully justified to entrest co-operatives with procurement to make the buffer-stock. As the resolution has been placed before the House it becomes the property of the House and the Government has some responsibility in it. Therefore, if this resolution is taken and some steps are taken to allow procurement by the co-operatives, I fully support the amendment moved by leared friend Shri Ajodhya Ram Das and I think the opposition members also will fully agree with me. With these few words I conclude my speech.

* শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— মাননীয় উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিৰোধী দলৰ নেতা মাননীয় শ্ৰীগৌৰীশংকৰ ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই যিটো প্ৰস্তাব উত্থাপন কৰিছে সেই প্ৰস্তাব মই সমৰ্থন কৰিছো। মই এই কাৰণেই সমৰ্থণ কৰিছো যে বৰ্ত্তমান সময়ত বা সময়ে ৰাজ্য খনত খাদ্য বস্তুৰ বিতৰণ আৰু ইয়াৰ মূল্য সংক্ৰান্তত অস্থিৰতা দেখা দিয়াৰ ফলত জন-সাধাৰণে জীয়াতু ভোগীবলগীয়া হৈছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সমবায়ৰ সপক্ষে আৰু বিপক্ষে বহুতো কোৱা হৈছে। ময়ো সমবায়ৰ বিপক্ষে নহয়। মই সমবায় বিলাক শক্তিশালী হোৱাটো বাঞ্চা কৰো। বৰ্ত্তমান সময়ত যি ধৰণেৰে সমবায় চলিছে আৰু যি ধৰণেৰে সমবায় বিলাক চলোৱা হৈছে এই ধৰণেৰেই হলে সমবায় বিলাক কেতিয়াও শক্তিশালী হব নোৱাৰিব। কাৰণ সমবায় বিলাকৰ প্ৰতি সমবায় বিলাকৰ যিটো আস্থা থাকিব লাগে সেই আস্থা আজি নাইকিয়া হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে আমাৰ

* Speech not corrected

গাওঁ পঞ্চায়ত বিলাকত যি বিলাক বহুমুখী সমবায় হৈছে কোনো কোনো ক্ষেত্ৰত শতকৰা ১০০ জনেই সদস্য হৈছে বুলি গৌৰব বোধ কৰিছে। কিন্তু এই সদস্যভুক্তি কি ধৰণেৰে কৰা হৈছে ? যোৱা জুন মাহত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা এখন চাৰকুলাৰ এচ ডি অ, ডি চি বিলাকলৈ দিয়া হৈছিল। তাত কোৱা হৈছিল যে যিবিলাক পৰিয়াল সমবায়ৰ সদস্য ভুক্ত নহয় তেওঁলোকক লেভি চেনি দিব নালাগে। এই ধৰণেৰেই ডি চি, এচ ডি অ বিলাকক চাৰকুলাৰ দি সমবায়ৰ সদস্য নোহোৱা পৰিয়ালক লেভি চেনিৰ পৰা বঞ্চিত কৰা হৈছিল। কিছুমান পৰিয়ালে ৬ মাহ প্ৰযন্ত চেনি পোৱা নাছিল। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আজি এই সমবায় বিলাকৰ ভিতৰত টকা পইচাৰ বহুত বিলাক বেমেজালি হৈছে সেইটো সকলোৰে জনাজাত কথা। বৰ্ত্তমান গোটেই অসমত অকল সমবায়তে টকা পইচা আত্মস্যাৎ ১০ হাজাৰৰ অধিক হব। সমবায়ৰ টকা খোৱাৰ মোকৰ্দ্দমা এতিয়াও বহুত বিলক চলি আছে আৰু বহুত বিলাক তদন্তাধীন হৈ আছে। এই ধৰণৰ ১০ হাজাৰ মান দুৰ্নীতি সংক্ৰান্তৰ মোকৰ্দমা আদালত্তত চলি আছে।

শ্ৰীদুলাল চন্দ্ৰ খাউণ্ড :— মই তেখেতৰ পৰা এৰা স্পষ্টীকৰণ বিচাৰিছো। মূৰৰ কামাৰ নোহোৱাকৈহে মূৰটো কাটি পেলোৱা ভালনে মূৰৰ বিষ হলেহে ভাৰ ব্যৱস্থা লব লাগে ?

* শ্ৰীবদন চন্দ্ৰ তালুকদাৰ :— এনে ধৰণৰ প্ৰশ্নৰ উত্তৰ তেখেত সকলৰ লিডাৰ ৰাচিয়াক সোধা ভাল যিহেতুকে তেখেত সকলে সকলো কথাৰ কাৰণে ৰাচিয়ালৈকে চাই থাকে। গতিকেই তেওঁলোকক সোধাহে ভাল হব।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই ধৰণৰ ব্যৱস্থা আমাৰ যিটো লৈছে, যেতিয়া ভাল

* Speech not corrected

চাউলৰ ব্যৱসায় একচেটীয়া ভাবে সমবায়ৰ হাতলৈ লৈ অহা হল মোৰ যিমান দূৰ মনত আছে আমাৰ মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছিল যে আমি সমবায়ৰ যোগেদি ৰাইজৰ পৰা ধান লম আৰু তেওঁলোকক যেতিয়া ধান লাগে ধান দিম আৰু যেতিয়া চাউল লাগে চাউল দিম। কিন্তু কোনো সমবায়ৰ পৰা ৰাইজে ধান পোৱাৰ ব্যৱস্থা নাছিল বা নাই। আমাৰ ৰাইজে ধান কিনি আনি চাউল কৰি লোৱাৰ ব্যৱস্থা আছে। সমবায়ে যদিও ধান ললে ৰাইজৰ পৰা কিন্তু ৰাইজক কোনো দিলেই ধান দিয়া নাই। তাৰ কাৰণেই জনসাধাৰণ চাউল কিনিবলগীয়া হৈছে। চাউল কিনিলে ধানতকৈ বেচি দিব লাগে। যোৱা বছৰ ধানৰ প্ৰতি কুইন্টলত ১৭০ টকা আৰু চাউলৰ কুইন্টলত ১৭৫ টকা আছিল। কিন্তু আমি দেখিছো যে খেতিয়কক তেওঁলোকৰ ধান দিয়া হোৱা নাই। তাৰ উপৰিও উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ধান চাউলৰ সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত যিটো ব্যৱস্থা, জনসাধাৰণক সংগ্ৰহৰ ক্ষেত্ৰত যিটো জুলুম কৰা হৈছে তাৰ যথেষ্ট উদাহৰণ আছে। প্ৰত্যেক জিলা মহকুমা আৰু সদৰৰ আদালতত ধান চাউল ধৰাৰ মোকৰ্দমা বিচৰাধীন হৈ আছে। এই বিলাক কথা সকলোৱে জানে। সমবায়ৰ ওচৰত খেতিয়ক ধান বিক্ৰী কৰিবলৈ গলে কয় যে ধান লবলৈ তেওঁলোকৰ পইচা নাই। সময়ত সেই কাৰণে খেতিয়ক সকলে কম দামতে ধান বিক্ৰী কৰিবলগীয়া হয়। যোৱা বাৰ জৰুৰী-কালিন অৱস্থাৰ সময়ত এজন খেতিয়কে মাঘ বিহুৰ আগতে ধান বিক্ৰী কৰিবৰ কাৰণে সমবায়ৰ ওচৰলৈ গৈছিল। হয়তো সেই ধান বিক্ৰী কৰি বিহু খাব লাগিব বা লৰা ছোৱালীক বিহুৰ কাপোৰ কানি দিব লাগিব। তেতিয়া সমবায়ৰ মানুহে কলে যে আজি পইচা নাই আজি ধান থৈ যাওক কালিলৈ পইচা লৈ যাব। পিচদিনা সেই খেতিয়কজন অহাত সেই দিনাও পইচা দিব নোৱাৰিলে। তেতিয়া খেতিয়ক জনে কলে যে পইচা যদি দিব নোৱাৰে তেনেহলে ধান ৰাখিছিল ? সেই কথাষাৰ কোৱাৰ

কাৰণেই তেঁখেতক মিছাত গ্ৰেপ্তাৰ কৰা হল। এই ধৰণৰ জুলুম বহুত আছে। কিন্তু যিবিলাক ডাঙৰ ডাঙৰ বেপাৰী, যিবিলাকে চোৰাং ভাৱে বেপাৰ কৰে সেই বিলাকে আমাৰ ৰাজ্যৰ পৰা ধান চাউল চোৰাং ভাবে পঠাই আছে। এই বিলাকক ধৰিব নোৱাৰে। কাৰণ তেওঁলোকৰ লগত যিবিলাক দুৰ্নীতিগ্ৰস্ত বিষয়া বা লোক আছে সেই সকলে হস্তক্ষেপ কৰে বা সহায় কৰে। যোৱা জুলাই মাহত চৰকাৰৰ তৰফৰ পৰা এখন চাৰকুলাৰ দিলে যে নলবাৰীৰ পৰা ব্যাপক ভাবে ধান চাউল বাহিৰলৈ গৈ আছে। সেই মতে যোগান বিভাগে যি ধৰণৰ ব্যৱস্থা লাগে ততকালেই কৰিলে। ট্ৰাকে ট্ৰাকে ধান চাউল ধৰিলে। কিন্তু এই ধৰণেৰে ধৰা ধান তেতিয়া আমাৰ মন্ত্ৰী সভাৰ এজন মন্ত্ৰীৰ হস্তক্ষেপত ধৰা ধানো এৰি দিলে। এই ব্যৱসায়ী বিলাকে কিছুমান ফিকটিচিয়াচ মানুহৰ হতোৱাই দৰ্খাস্ত দি কলে যে এই কেচটো ততা-তৈয়াকৈ শেষ কৰিব লাগে। তেওঁলোকে দৰ্খাস্তত কলে যে তেওঁলোকে খাবলৈ ধান কিনিছিল। নলবাৰী অঞ্চলৰ চৰামাৰী বজাৰৰ পৰা কিনা ধান বাটত আটক কৰিলে সেই ধান এৰি দিব লাগে। তাত মন্ত্ৰীয়ে এই ধৰণেৰে লিখিছিল যে "The applicants are known to me: They are small traders. This is there livelihood Please make their payments in procurement price rate and left the matter end there."

আমি জনামতে প্ৰায় ২০ জনমান মানুহে এই দৰ্খাস্ত খন দিছিল আৰু সেই মানুহ খিনি ধান নিবলৈ নাহিল। ড্ৰাইভাৰক অথৰিটি দি পঠিয়াইছে। প্ৰকৃততে কোনোবা ব্যৱসায়ীয়ে চহী সংগ্ৰহ কৰি এইদৰে দৰ্খাস্ত দিয়াইছিল আৰু সেই কাৰণেই তেনে কোনো মানুহ নথকাৰ কাৰণে ধান চাউল খিনি নিবলৈ ড্ৰাইভাৰক অথৰিটি দি পঠিয়াইছিল।

এখন ট্ৰাকত এশ বস্তাকৈ আছে। ৮০ কুইন্টল আছে। প্ৰত্যেক ট্ৰাকত আঢ়ৈ কুইন্টলকৈ হলেও বহুত হয়। এই ধৰণেৰেই কাৰবাৰ চলি আছে। মন্ত্ৰী মহোদয়েই কোৱামতেই যদি সচাঁ হয় তেতিয়াহলে এইদৰে সৰু সৰু বেপাৰী বিলাকক কিয় জুলুম কৰা হৈছে? প্ৰস্তাৱৰ ওপৰত যিটো সংশোধনী আনিছে তাত এইটোকে কবলৈ বিছৰা হৈছে যে, একমাত্ৰ সমবায় এফ, চি, আই আৰু তেনেকুৱা এজেন্সিৰ জৰিয়তেইহে ধান সংগ্ৰহৰ একচেতিয়া ব্যৱস্থা কৰি দিব লাগে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াত যিটো 'প্ৰাইচ' দিয়া হৈছে সেইটো আচলতে নিৰ্দ্দিষ্ট দাম নহয়। এইটো কেৱল চপৰ্টিং প্ৰাইচহে। 'জোনেল চিষ্টেম' উঠাই দিলে ৰাজ্যৰ ধান চাউল নোহোৱা হৈ যাব বুলি আশংকা প্ৰকাশ কৰা হৈছে আৰু এইটোও কোৱা হৈছে যে, যেতিয়া বেপাৰী সকল আহিব তেতিয়া তেওঁ-বিলাকে কম দামত খেতিয়ক সকলৰ পৰা ধান কিনি লব আৰু পিছত খেতিয়ক সকলে বেছি দামত কিনি খাব লাগিব। খেতিয়কে কিয় কম দামত ধান বিক্ৰী কৰিব? ধান সংগ্ৰহৰ কাৰণে কোনো বাধা নাই। খেতিয়ক জনে যিটো নিৰ্দ্ধাৰিত মূল্যত ধান দিব তাতকৈ যাতে বেছি মূল্যত বেছিব লগা নহয় সেইটো চাব লাগে। তাৰোপৰি, চৰকাৰে এইটোও কৈছে যে, 'জুনেল চিষ্টেম' উঠাই দিলে আমাৰ গাওঁ বিলাকৰ যিটো অৰ্থনীতি সেইটো ভাঙ্গি যাব। কি অৰ্থনীতি গাৱঁত গঢ়ি তুলিছে যে এইটো ব্যৱস্থা কৰাৰ ফলত গাৱঁলীয়া অৰ্থনীতি ভাঙ্গি যাব? কি ধৰণে গাৱঁলীয়া ৰাজ্যক শোষণ কৰা হৈছে সেইটো সকলোৰেই জনা কথা। মাহেকৰ মূৰত, দুমাহৰ মূৰত এক কেজি চাউল দি গাৱঁলীয়া অৰ্থনীতি গঢ়ি তোলা হৈছে। সমবায় যোগেদি মাত্ৰ লেভি চুপাৰ আৰু ধান সংগ্ৰহে ব্যৱস্থা কৰা হৈছে। কিন্তু বিতৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব পৰা নাই। গতিকে এই অৱস্থাত এই লব খোজা ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা একো ক্ষতি হব নোৱাৰে বৰং ইয়াৰ দ্বাৰা খেতিয়ক সকলে নাৰ্য্য প্ৰাপ্যহে পাব। এতিয়াও শিল্পজাত

বস্তুতকৈ কৃষিজাত বস্তুৰ দাম কম। সময়ত মূল্য নেপায়। খেতিয়কে উৎপাদিত বস্তুৰ নাৰ্য্য মূল্য নাপালে তেতিয়া এনেকুৱা ব্যৱস্থা হব লাগিছিল যে, উপযুক্ত বজাৰ বা যোগাযোগৰ অভাৱত উচিত মূল্য নোপোৱা সেই বস্তুবিলাক চৰকাৰী প্ৰশাসন যন্ত্ৰৰ মাধ্যমত খেতিয়ক সকলে নাৰ্য্য মূল্য পোৱাকৈ কিনি লৈ যত সেই বস্তু বিলাকৰ দাম বেছি লয় তাত বেছাৰ ব্যৱস্থা হব লাগিছিল। কিন্তু এইটো ব্যৱস্থা নাই। এক পৰিষ্কাৰ আৰু নিপুন প্ৰশাসনৰ দ্বাৰা মাজৰ মানুহৰ শোষণ দুৰ কৰিবলৈ আৰু সৰ্ব্বসাধাৰণ মানুহ ধূকি পোৱাকৈ সমগ্ৰ ৰাজ্যখনতে সকলো আৱশ্যকীয় বয় বস্তু সমান মূল্যত বিতৰণ কৰি ৰাজহুৱা বিতৰণ ব্যৱস্থা শক্তিশালী কৰা হওঁক। ৰাজহুৱা ব্যৱস্থা এটাৰ পৰা যদি দুৰ্নীতি আতৰ কৰিব নোৱাৰি তেতিয়াহলে, তেনে ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা ৰাইজৰ কোনো উপকাৰত নাহে। উৎপাদকৰ উৎপাদনৰ খৰছৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি সুলভ মূল্যত সকলো আৱশ্যকীয় বয় বস্তুৰ ব্যাপক সংগ্ৰহৰ দ্বাৰা সম্ভাৰ গঢ়ি তুলি যোগান সুনিচ্ছিত কৰা হওঁক। যি ব্যৱস্থাৰ দ্বাৰা খেতিয়কে উৎপাদিত বস্তুৰ উচিত মূল্য পোৱাৰ স্থিৰতা ৰাখিব পাৰে সেই ব্যৱস্থাকেই কৰিব লাগে। লোক সমিতিৰ যি ব্যৱস্থা কৰা হৈছে সেইটো একতৰপীয়া হলে নহব। গাওঁ পঞ্চায়ত লেভেলৰ পৰা আৰম্ভ কৰি সকলো বিলাক ৰাইজৰ প্ৰতিনিধিমূলক অনুষ্ঠানৰ গতিনিধিৰে গঠিত কৰি ৰাজনৈতিক স্বাৰ্থৰ পৰা মুক্ত এটালোকসমিতি কৰিব পাৰে তাৰ দ্বাৰাহে এটা সুস্থ বিতৰণ ব্যৱস্থা হব পাৰে। এইখিনিকে কৈ মই মোৰ সংশোধনীটোৰ বিৰোধীতা কৰিছোঁ।

শ্ৰীবিষ্ণু প্ৰসাদ :— উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বিৰোধী দলৰ দল পতি শ্ৰীগৌৰিশংকৰ ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই যি প্ৰস্তাৱ আনিছে আৰু সেই প্ৰস্তাৱৰ ওপৰত আমাৰ কংগ্ৰেছ দলৰ তৰফৰ পৰা মাননীয় সদস্য শ্ৰীঅযোধ্যাৰাম দাস ডাঙৰীয়াই যি সংশোধনী আনিছে সেই সংশোধনীটো সমৰ্থন কৰি দু আসাৰ মান কব বিচাৰিছোঁ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, দ্ৰব্য মূল্যৰ স্থিৰ কৰাতো আৰু অৰ্থনীতিৰ সুস্থিৰ কৰাতো কল্যানকামী ৰাষ্ট্ৰ এখনৰ মূল লক্ষ্য। কিন্তু এই বয় বস্তুৰ মূল্য যি ধৰণে বাঢ়িছে আৰু মূল্য বৃদ্ধি ৰোধ কৰিবৰ কাৰণে যিবোৰ ব্যৱস্থা কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে বৰ্ত্তমান দাঙি ধৰিছে আৰু যি নীতি গ্ৰহণ কৰিছে সেই নীতিয়ে বয় বস্তুৰ মুল্য বৃদ্ধিত কেতিয়াও সহায় নকৰে। আমাৰ দেশত স্বাধীনতাৰ আগত আৰু স্বাধীনতাৰ পিচত বয় বস্তুৰ মূল্য বাঢ়ি আছে। দ্বিতীয় মহাসমৰৰ সময়ৰ পৰা আমাৰ দেশত বয় বস্তুৰ মূল্য বৃদ্ধি হৈছে আৰু স্বাধীনতাৰ পাচত তাৰ গতি বৃদ্ধি পাইছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, সময়ে সময়ে বয় বস্তুৰ দাম বাঢ়ি যায় আৰু কমি যায়। ১৯৫২-৫৩ চনত পোন প্ৰথমে আৰু দ্বিতীয় মহাসমৰৰ পাচত আমাৰ দেশত বয় বস্তুৰ দাম নিম্নগামী হৈছিল। কিন্তু ১৯৫৩ চনৰ পৰা ১৯৭৪ চনলৈকে এই সময় চোৱাৰ ভিতৰত বয় বস্তুৰ দাম বিশেষ ধৰণে বাঢ়ি গৈছিল। অৱশ্যে এখন উন্নয়নশীল ৰাষ্ট্ৰত দাম বঢ়াটো স্বাভাৱিক। এটা সমীক্ষাৰ পৰা দেখা যায় যে, ১৯৬৬ চনত এই সময় চোৱাৰ ভিতৰত শতকৰা ২২.৮ ভাগ বস্তুৰ দাম বৃদ্ধি হৈছে। ১৯৭৪ চনৰ ২৮ চেপ্তেম্বৰ 'হোল চেল' প্ৰাইচ ইনদেক্স আমাৰ দেশত ১৮৩.৮ ভাগ আছিল। এইখিনি সময়ৰ পৰা ১৯৭৬ চনৰ ২০ মাৰ্চলৈকে বয় বস্তুৰ দাম কিন্তু কমি গৈছিল। এই সময় চোৱাত ১৬২.২ ভাগ নামিছিল আৰু মূল্য বস্তুৰ, দাম ১১.৬ পাৰচেন্ট লৈ নামি গৈছিল। মই এটা সমীক্ষাৰ পৰা এই কথাটো কৈছো যে, আমাৰ দেশত এই সময় চোৱাৰ ভিতৰত যেনে ধৰণে দাম কমিছিল তাৰ পৰা সেই সময়ৰ প্ৰশাসনীয় দক্ষতাৰ কথাকে বুজায়। আজি নিপূণ প্ৰশাসনৰ ফলতেই বস্তুৰ দাম নিম্নগামী হবলৈ বাধ্য হৈছিল। এই প্ৰস্তাৱৰ সমৰ্থণত আমাৰ কংগ্ৰেছ দলে যিটো সংশোধনী আনিছে এই সংশোধনী জৰিত কৰি যদি আমি গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰোঁ তেতিয়াহলে এই প্ৰস্তাৱটো কেতিয়াও সম্পূৰ্ণ প্ৰস্তাৱ হব নোৱাৰে।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, ১৯৭৭ চনৰ ২৬ মাৰ্চৰ সমীক্ষা মতে বয় বস্তুৰ দাম গোটেই দেশতে বাঢ়ি গৈছিল আৰু শতকৰা ১৮১.৫ ভাগ বৃদ্ধি পাইছিল। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, তাতোকৈ আচৰিত হব লগা কথা এই যে কেন্দ্ৰত যেতিয়া নতুন চৰকাৰ গঠিত হল আৰু যি অৰ্থনীতি গ্ৰহণ কৰিছিল এই অৰ্থনীতিয়ে আমাৰ দেশত এটা অস্থিৰতা আনি দিলে। এই কাৰণেই অস্থিৰতা আনি দিলে যে, আমাৰ পূৰ্ব্বৰ কংগ্ৰেছ চৰকাৰে দেশত এটা সমাজবাদী অৰ্থনীতি গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে যি চেষ্টা কৰিছিল আৰু আনকি আমাৰ সংবিধানটো আমি এখন সমাজবাদী ৰাষ্ট্ৰ হিচাবে গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে আমি সংকল্পবদ্ধ হৈছিলোঁ।

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, আমি যি সংকল্পবদ্ধ হৈ আছিলো সেই সংকল্প আজি সংকল্প হৈ থকা নাই। দেশৰ জনসাধাৰণে যেতিয়া এটা পবিত্ৰ সংকল্প গ্ৰহণ কৰিছিল সেই সংকল্পত কুঠাৰাঘাট কৰিলে। এইফালৰ পৰা বৰ্ত্তমান অৰ্থনীতি পুজিবাদী অৰ্থনীতি গঢ়ি তোলাৰ কাৰণে চেষ্টা কৰিছে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, পুজিবাদী অৰ্থনীতি হৈছে যি অৰ্থনীতিত মুকলি বজাৰ থাকিব আৰু মুকলি প্ৰতিযোগীতা থাকিব সেই অৰ্থনীতি হৈছে পুজিবাদী অৰ্থনীতি। আমি সমাজবাদী অৰ্থনীতি গঢ়ি তুলিব খুজিলে আমাৰ কিছুমান বাধাৰ প্ৰয়োজন অৰ্থাত চৰকাৰৰ বিশেষ কণ্ট্ৰল থকাৰ প্ৰয়োজন বা চেট্‌ত কণ্ট্ৰল থাকিব লাগে। আমাৰ যিটো সংসোধনী অনা হৈছে সেই সংশোধনীত বৰ্ত্তমান যিটো খাদ্যৰ ওৱান জ'ন নীতি গ্ৰহণ কৰিছে সি সমাজবাদী অৰ্থনীতিত বিশেষ বাধা স্বৰূপ হৈছে। ফলত যি উদ্দেশ্যত এই প্ৰস্তাৱটো অনা হৈছে সি কাৰ্য্যকৰী হব নোৱাৰে। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বস্তুৰ দাম কিয় বৃদ্ধি হয়? বস্তুৰ যেতিয়া যোগান কমি যায় আৰু প্ৰয়োজন বেচি হয় তেতিয়াই দাম বেচি হয় আৰু যেতিয়া প্ৰয়োজন অনুসৰি বজাৰত বস্তু নাথাকে তেতিয়াই বস্তুৰ দাম বৃদ্ধি হয়। উপাধ্যক্ষ মহোদয়, বস্তুৰ

আমি খাদ্য সম্ভাৰ গঢ়ি তুলিব লাগিব, সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব আৰু সমবায়ৰ মাধ্যমেৰে আমি বিতৰণৰ মাজেৰে সম্পূৰ্ণ কৰিব লাগিব। অৰ্থনীতিৰ মূল কথা হল তিনিটা— সংগ্ৰহ, উৎপাদন আৰু বিতৰণ। এই তিনিটাৰ যদি সু সমন্বয় নাথাকে তেতিয়াহলে অৰ্থনীতি গঢ়ি তুলিব নোৱাৰে।

(ভইচ— চাহৰ কি হৈছে ?)

উপাধ্যক্ষ মহোদয়, চাহৰ কথাটো আছে। তাত আমাৰ নিয়ন্ত্ৰণ নাই। বাহিৰৰ বজাৰৰ লগত প্ৰতিযোগীতা কৰিব লাগে আৰু যিমান উৎপাদন হৈছে আমাৰ প্ৰয়োজন অধিক হোৱাৰ কাৰণে সেই বিলাক বস্তুৰ দাম বাঢ়িছে। গতিকে উপাধ্যক্ষ মহোদয়, এই তিনিটা কথা বিশেষকৈ উৎপাদন সংগ্ৰহ আৰু বিতৰণ সু-সমন্বয় কৰিব লাগে। আৰু যদি তাত চৰকাৰৰ কন্ট্ৰল নাথাকে আৰু নীতি গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে তেতিয়া সুস্থিৰ অৰ্থনীতিও গ্ৰহণ কৰিব নোৱাৰে। কিন্তু অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি আমাৰ কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে যি ব্যৱস্থা বা নীতি গ্ৰহণ কৰিছে সেই নীতিক আমি সুস্থিৰ অৰ্থনীতি বুলি কব নোৱাৰোঁ। কাৰণ আজি বজাৰত বস্তুৰ দাম বাঢ়ি গৈছে, বজাৰত অত্যাৱশ্যকীয় সামগ্ৰী নোহোৱা হৈছে ফলত কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে ব্যৱসায় গোষ্ঠীৰ অন্তৰ পৰিৱৰ্তন কৰিবলৈ আহবান জনাইছে। অন্তৰ পৰিবৰ্তণ মাধ্যমেৰে আমি কেতিয়াও অৰ্থনীতি কন্ট্ৰল কৰিব নোৱাৰো বা বৃদ্ধি হোৱা দাম ৰোধ কৰিব নোৱাৰো আৰু এনে ধৰণেৰে কলা ব্যৱসায়ীৰ লগত আমি কাম কৰিব নোৱাৰোঁ। অধ্যক্ষ মহোদয়, বস্তুৰ মূল্য যেতিয়া বৃদ্ধি হয় তেতিয়া চৰকাৰে কি কৰে ? চৰকাৰে সাধাৰণতে 'কম্পালচৰি ডিপজিত স্কীম' বাধ্যতামূলক সঞ্চয় কৰে বা কম্পালচৰি ডিপজিত কৰিবলৈ বাধ্য কৰায়। আৰু অতিৰিক্ত বনাচ বা দৰমহা যি আছে সেই বিলাক বাতিল কৰি দিয়া হয়। তৃতীয়তে অৰ্থনীতি অনুসৰি বেংকৰ ৰেট বৃদ্ধি কৰে। যাতে তাৰ পৰা বেংকৰ ক্ৰেডিত কমি যায়

আৰু কম্পালচৰি ডিপজিতৰ যোগেদি যাতে বাধ্যতামূলক হিচাবে তেওঁ-লোকে যি দৰমহা আদি পায় সেইবিলাক বেংকত জমা হৈ থাকে। ফলত অতিৰিক্ত যি দৰমহা বা বনাচ পাব লাগে তাক নোহোৱা কৰি পেলায়। অধ্যক্ষ মহোদয়, এই তিনিওটা ব্যৱস্থাৰে এটা অৰ্থনীতি অনুসৰি যি ব্যৱস্থা আছে তাক কাৰ্য্যকৰী কৰিব পাৰিলে ভাল কথা। উন্নতশীল ৰাষ্ট্ৰ সমূহত বিশেষকৈ আমাৰ নিচিনা ৰাষ্ট্ৰ যত শতকৰা ৭৫ জন দৰিদ্ৰৰ সীমাৰেখাৰ তলত আছে সেই ক্ষেত্ৰত এই নীতি গ্ৰহণ যোগ্য হব নোৱাৰে। ই আৰু জনসাধাৰনক দৰিদ্ৰতাৰ মুখলৈ ঠেলি দিব, আৰু জনসাধাৰণ ভোকাতুৰ হৈ থাকিব। অৰ্থাত ধনী দেশ বিলাকত এই অৰ্থনীতি প্ৰয়োগ কৰিলে কাৰ্য্যকৰী হব পাৰে, কিন্তু আমাৰ ভাৰতৰ দৰে দৰিদ্ৰ দেশ এখনত এই অৰ্থনীতিৰ দ্বাৰা জন-সাধাৰণে সুফল পাব নোৱাৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, সেইকাৰণে আজি আমাৰ প্ৰধান সমস্যা হৈছে যোগান সমস্যা। অধিক ভাবে সংগ্ৰহ কৰি জনসাধাৰণৰ মাজত ভালদৰে বিতৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিলেহে দেশৰ অৰ্থনীতি সুস্থিৰতালৈ আহিব আৰু অৰ্থনীতি সুস্থিৰ ৰাখিবলৈ হলৈ যোগান নীতি ঠিক ৰাখিব লাগিব। প্ৰস্তাৱটোত মাননীয় সদস্য শ্ৰীভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই কৈছে যে আৱশ্যকীয় উৎপাদন যথেষ্ট লাগিব আৰু আমাৰ দেশত উৎপাদন কম হলে সেইবিলাক বৃদ্ধি কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব লাগে। কিন্তু আজি উৎপা-দন বৃদ্ধি হোৱাৰ লগে লগে সংগ্ৰহ যদি কমি যায় তেতিয়াহলে বিতৰণ ব্যৱস্থা কেতিয়াও সুস্থিৰ হব নোৱাৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজিকালি এটা ডাঙৰ কথা হৈছে আমাৰ বস্ত্ৰ বস্তুৰ দাম বাঢ়ি যোৱাৰ লগে লগে দেশৰ মুদ্ৰাস্ফীতিও বাঢ়ি গৈছে। এইটোৰেই যদি দেশৰ অৱস্থা হৈ থাকে তেতিয়াহলে দেশৰ দাৰিদ্ৰ লোকৰ কাৰণে সাধাৰণ বস্ত্ৰ-বস্তু ক্ৰয় কৰা কঠিন হৈ পৰিব। তেওঁলোকে বজাৰৰ

কোনো বস্তু কিনিব নোৱাৰিব আৰু তেওঁলোকৰ ক্ৰয় ক্ষমতা তেনেই কমি যাব। এই মুদ্ৰাস্ফীতি বাঢ়ি থাকিলে সমবায় সমিতি বিলাক জীয়াই নাথাকিব আৰু প্ৰশাসনীয় দক্ষতা নোহোৱাৰ কাৰণে এই মুদ্ৰাস্ফীতি একেবাৰে বাঢ়ি আছে। যোৱা ৩১ বছৰে আমাৰ দেশত কংগ্ৰেছ চৰকাৰৰ আমোলত দেশৰ প্ৰশাসনীয় সুদক্ষতা দেখা গৈছিল; কিন্তু অন্যান্য দেশৰ অৰ্থনীতিলৈ যদি লক্ষ্য কৰা যায় তেতিয়া হলে এই কেই বছৰ সমাজবাদী ৰাষ্ট্ৰ বিলাকত মুদ্ৰাস্ফীতি হোৱা নাই যিবিলাক ধনী বা পুজিবাদী ৰাষ্ট্ৰ আছে সেই বিলাকতহে মুদ্ৰাস্ফীতি হৈছে। ভাৰতবৰ্ষতো কংগ্ৰেছৰ প্ৰশাসনীয় সুদক্ষতাৰ কাৰণে মুদ্ৰাস্ফীতি নাবাঢ়ি কমিহে গৈছিল। ১৯৭৫ চনত আমাৰ দেশত মুদ্ৰাস্ফীতি শতকৰা ২৯ ভাগ বাঢ়ি গৈছিল, কিন্তু প্ৰশাসনীয় সুদক্ষতাৰ কাৰণে ১৯৭৬ চনত এই মুদ্ৰাস্ফীতি ৩.৬৭ ভাগলৈ কমি গল। সেই সময়ৰ চৰকাৰৰ নীতি বিলাকত প্ৰশাসনীয় সুদক্ষতা থকাৰ কাৰণে মুদ্ৰাস্ফীতি কমিবলৈ বাধ্য হৈছিল আৰু জনসাধাৰণৰ মাজতো যথেষ্ট পৰিমানে যোগানৰ লগত প্ৰয়োজনীয়তাৰ সামঞ্জস্য ৰাখিছিল আৰু বস্তুৰ দামো কমি গৈছিল লগতে মুদ্ৰাস্ফীতিও কমি দেশৰ সুস্থিৰ অৰ্থনীতি গঢ়ি উঠিছিল। কিন্তু এতিয়া কথা হল সৰ্বসাধাৰণ ৰাইজে বিচৰা বস্তু সমানে ভগাই দিবলৈ হলে সেই বস্তু বিলাক যদি আমি অধিক পৰিমানে উৎপাদন কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰো আৰু যদি ভালদৰে বিতৰণ কৰিবলৈ চেষ্টা নকৰো তেতিয়াহলে নিত্য প্ৰয়োজনীয় বস্তুবিলাক ধনী লোকেই ক্ৰয় কৰি মজুত কৰি ৰাখিব আৰু তেতিয়া দেশৰ অৰ্থনীতি কেতিয়াও সুস্থিৰ হৈ নাথাকে॥ অধ্যক্ষ মহোদয়, এই অৱস্থা কেৱল পুজিবাদী ৰাষ্ট্ৰতহে হব, সমাজবাদী ৰাষ্ট্ৰত হব নোৱাৰে। কাৰণ পুজিবাদী ৰাষ্ট্ৰৰ কথা হৈছে মুকলি বজাৰ আৰু মুকলি বজাৰ হলেই উৎপাদিত বস্তুবিলাক ব্যৱসায়ী সকলৰ হাতত থাকিব আৰু তেতিয়া তেওঁলোকে অধিক লাভৰ বাবে চেষ্টা কৰিব। দেশৰ উৎপাদিত বস্তুবিলাৰ যদি মুনাফাকাৰিব হাততেই

আবদ্ধ হৈ থাকে তেতিয়াহলে ব্যৱসায়ী বা চোৰাং কাৰবাৰী সকলে অধিক লাভ কৰিবলৈ সুবিধা পাব। সেই কাৰণে আজি দেশত যাতে মজুতদাৰী সকলে চোৰাং কাৰবাৰি কৰিব নোৱাৰে আৰু যাতে অধিক মজুত কৰি ৰাখিব নোৱাৰে তাৰ সুব্যৱস্থা কৰিবলৈ হলে আমি অন্য পন্থা অৱলম্বন কৰিব লাগিব আৰু সেই পন্থাটো হল জনসাধাৰণৰ সহযোগী মাধ্যমেৰে সমবায় সমিতি গঢ়ি উঠিব লাগিব। এই দায়িত্ব লব লাগিব আমাৰ চৰকাৰ আৰু জনসাধাৰণে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, সেই কাৰণে আমাৰ যিটো সংশোসনী প্ৰস্তাব আহিছে তাত কোৱা হৈছে যে বৰ্ত্তমান যিটো নতুন খাদ্য নীতি কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে গ্ৰহণ কৰিছে সেইটো পৰিবৰ্ত্তন কৰিব লাগিব আৰু তাৰ সংগ্ৰহৰ দায়িত্ব দিব লাগে এফ, চি, আই আৰু আমাৰ দেশৰ সমবায় সমিতি বিলাকক। যদি সমবায় সমিতি সমূহক এই দায়িত্ব দিয়ে তেন্তে তাত ভাবিব লগীয়া একো নাই আৰু তাত মজুত কৰি অধিক লাভবো কোনো উদ্দেশ্য বা সুবিধা থাকিব নোৱাৰিব তেতিয়াহলে উৎপাদিত সামগ্ৰী বিলাক জনসাধাৰণৰ মাজত সুস্থিৰ মূল্যত বিতৰণ কৰিব পাৰিম আৰু দেশৰ অৰ্থনীতিও সুস্থিৰ মূল্যত থাকিব। সেই কাৰণে আজি ব্যৱসায়ী সকলে অধিক বস্তু গোটাই থয়, তেওঁলোকে মজুত কৰি থয়। ডি-হুৰ্ডিং অপাৰেচন চলাই তেওঁবিলাকক ধৰিব খোজো। আমি কলাবজাৰ প্ৰতিৰোধ কৰাত সক্ষম হব লাগে। ব্যৱসায়ী সকলৰ মাধ্যমত যদি সংগ্ৰহ ব্যৱস্থা কৰো তেতিয়াহলে বিতৰণ ব্যৱস্থা শক্তিশালী কৰিব নোৱাৰিম। ৰাজহুৱা বিতৰণ ব্যৱস্থা শক্তিশালী কৰিবলৈ হলে আমি সংগ্ৰহ কৰিব লাগিব। গাওঁ পঞ্চায়তত গঠিত হোৱা ৬৬৪ খন সমবায়, সমিতিৰ মাধ্যমত সংগ্ৰহ, কৰিব লাগিব। আজি আমাৰ দেশত জনতা চৰকাৰে, কেন্দ্ৰত বৰ্ত্তমান যি অৰ্থনৈতিক ব্যৱস্থা গ্ৰহণ কৰিছে এই ব্যৱস্থাই দেশৰ অৰ্থনীতি শৃঙ্খল

কৰাত, সুস্থিৰ কৰাত সহায়ক কেতিয়াও নহয়। কাৰণ বৰ্ত্তমান তেওঁ-বিলাকে খাৰিফ শস্যৰ সংগ্ৰহ আৰু বিতৰণ দায়িত্ব মুকলি কৰি দিছে। অসমত ব্যৱসায়ী সকলে যি ধান সংগ্ৰহ কৰিব সেই সংগ্ৰহ কৰা খিনি অসমৰ ভিতৰত যে ৰাখিব তাৰ কোনো নিশ্চয়তা নাই। কাৰণ ব্যৱসায়ী সকলে অধিক লাভৰ কাৰণে বাহিৰলৈ লৈ যায়। ৰাজ্য সমূহত সংগ্ৰহে হোৱা খিনি যে সেই ৰাজ্যত থাকিব তাৰ নিশ্চয়তা নাই। তেওঁলোকে অধিক লাভৰ কাৰণে মজুত কৰি ৰাখিব। মজুত কৰি ৰখাত আমি বিতৰণৰ কথাটো সংগ্ৰহৰ কথাটো সুস্থিৰ ভাৱে ৰাখিব নোৱাৰো। উদ্যোগীক ব্যৱস্থাত বিশ্বত যি অৰ্থনীতিৰ সৃষ্টি কৰিছে, যি পুজিপতি এটা অৰ্থনীতিৰ যোগেদি যে এটা সমস্যাৰ সৃষ্টি কৰিছে সেই সমস্যাৰ সন্মুখীন হব লাগিব। আমি বিশ্বৰ বিভিন্ন ৰাষ্ট্ৰ যি বিলাক প্ৰক্ৰিয়া গ্ৰহণ কৰিছে সেই প্ৰক্ৰিয়ালৈ আমি চকু দিলে একেটা কথা দেখা পাও যে সেই সমূহ ৰাষ্ট্ৰত যি উৎপাদন হব, সংগ্ৰহ হব আৰু বিতৰণ হব সেই বিলাকত তেওঁলোকে চকু ৰাখিছে নজৰ ৰাখিছে আৰু সেই বিলাক তেওঁবিলাকে কণ্ট্ৰল কৰিছে। যি বিলাকত দৃষ্টি ৰাখিব পৰা নাই সেই বিলাকত বিভিন্ন সময়ত বস্তুৰ মূল্য বৃদ্ধি হৈ থাকে। এই শতিকাৰ আগভাগত অৰ্থনীতিবিদ ডি, আৰ, ফ্ৰেই তেওঁৰ মূল্যবান গ্ৰন্থত কৈছে বিশ্বৰ সকলো বিলাক ৰাষ্ট্ৰত যদি আমি বস্তুৰ মূল্য কমাই ৰাখিব লাগে, তেন্তে বিতৰণটো শক্তিশালী হব লাগে, ৰাজহুৱা বিতৰণ ব্যৱস্থা শক্তিশালী হব লাগে তেতিয়া হলে আমি সমবায়ক একমাত্ৰ মাধ্যম হিচাবে লব লাগিব এয়েই হল উত্তম। অৰ্থনীতিবিদ গবাকীয়ে কৈছে যে ৰাইজৰ অত্যাৱশ্যকীয় খাদ্য সামগ্ৰী সমূহ আমি সুস্থিৰ ভাবে বিতৰণ কৰিব লাগিলে উৎপাদনৰ ওপৰতো চৰকাৰে নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব লাগিব। চৰকাৰৰ যদি সংগ্ৰহ, বিতৰণ আৰু উৎপানৰ ওপৰত নিয়ন্ত্ৰণ নাথাকে তেতিয়া হলে বিতৰণ ব্যৱস্থা শক্তিশালী কৰিব নোৱাৰো আৰু সমবায় শক্তিশালী কৰিব

নোৱাৰো। কাৰণ মুকলি বজাৰত যদি সকলো বস্তু কিনিব লগা হয় তেতিয়াহলে সমবায় আৰু তিষ্ঠি নাথাকে। আমাৰ ৰাজ্যত যি ৬৬৪ খন সমবায় সমিতি গঢ়ি উঠিছে সেই বিলাক আৰু জীয়াই নাথাকে। এই সমবায় সমিতি সমূহৰ মৃত্যু হবলৈ বাধ্য। কাৰণ আজি যদি মুকলি বজাৰত সকলো খিনি কিনিব লগা হয় তেনেহলে সমবায় তিষ্ঠি নাথাকিব। আমাৰ ৰাজ্যত ৬৬৪ খন সমবায় সমিতি গঢ়ি উঠিছে, এইবিলাক জীয়াই নাথাকে মৃত্যু হবলৈ বাধ্য হব। গতিকে আজি সমবায় সমিতি সমূহক আমি যদি দায়িত্ব নিদিও তেন্তে বস্তুৰ মূল্য নিয়ন্ত্ৰণ কৰিব পৰা হব আৰু আমি সমবায় সমিতি সমূহ শক্তিশালী কৰিব পাৰিম আৰু দেশত এটা অৰ্থনৈতিক সুস্থিৰতা থাকিব।

* Shri Dulal Ch. Barua :— Mr. Speaker, Sir, While supporting the resolution moved by this side of this House on the important subject like the rise of prices of essential commodities, I want to make two observations. I have heard attentively the argument put forward by Hon'ble friends from the Treasury Benches against the policty adopted by the Govt. of India in respect of food and other commodities concerning control of prices, I want to say that my friends have confused the whole thing. I have also heard that they have given certain instances of Capitalist country with a view to compare the whole policy of the Centre. I must tell them very frankly through you

* Speech not corrected

Sir, that the Janata Govt. is going on with the principle of socialism and they do not like to indulge in growing any capitalism as has been indulged by the Congress for last 30 years of their regime including the regime of Indira Gandhi. We know what is what. We know black is black, white is white. The present Janata Govt. do not like to hoodwink the common masses by shoting slogans. We want to give pragmatic and realistic approach in solving the problem. We have simply given one step in particular direction. I can say this much though my friend Mr. Bishnu Prosad has said that the Janata Govt. in the Centre adopted a policy through which they are going to encourage capitalism and monopoly of traders. I say, they are not. We are against capitalism, we are not with the capitalist like Congress Govt. who had been with the capitalist for last 30 years. they have sold out the entire people to the capitalist. It is because of this entire economic and social stucture of the country has been destroyed to pieces. They allowed a group of people like lords at the cost many. They are practically the servants of the capitalists, like Biralas, Tatas and others. Janata will not be the servant of those capitalists like Biralas, Tatas and others. But you will say that the Janata will be the master of the people and they will destroy

the capitalist structure. We will be with the common people. We must not see this only from one angle. We must see things from all angles Janata Govt. is not responsible for the creation of the detoriated structure of economy of the countrv. The Congress regime sold out the entire people of the country to the capitalist countriy including America and also other countries like Russia. It is shameful and disgracefull on the part of this Govt.. who could not hold up the economic structure for last 3 years and being member of the group and with the affiliation of that party if some body comes to criticise the people's Govt. as infant Govt. who has come to the power only that day then what would be that ? But the main thing is that for the purpose of feeding the people and also for stablising the prices, We must not forget the prodution side.

My Hon'ble respected friend, Mr. Bishnu Prasad was also the Irrigation Minister and he was also the Minister in-charge of Co-opertion. I will give certain instances of what has been done for the people in that particular direction. Production side is one of the important factors which will keep the balance of food stuff as well as the prices. In our State, we are in the lowest of all the countries in respect of production. According

to the statistics given by the Govt. of India, the annual growth rate of agriculture in Assam is the lowest. It is 1.3% whereas in all India average, it is 2.5%. Sir, whatever agricultural production has been shown, it is increased production. It is not because that mechanical cultivation facilities and other facilities are not extended by the Govt. It is because of the large area which are to be cultivated by the cultivators themselves. This Govt. has the responsibility to feed the people. It is your responsibility to provide the facilities for agriculture to offer loans and money for that purpose. But what is the ultimate result of production ? Is there any increase in production ? No. What is your statistics ?

The facilities they have been given are the minimum facilities. Even the minimum facilities could not be advanced to the cultivators. As for instanee, the irrigation facilities. The persentage of irrigated land is only 10.15 Major and medium schemes were for 32 crores and 60 lakhs. During Kariff season not an inch of land has been provited with water. This is the performance and now you want to criticise the Janata Govt ? Yes, you have the right to do so. As I have told while taking part in the No confidence Motion

that if Janata Govt. does not behave the way they should behave, if Janata Govt. does not keep their commitment made to the people, they will be ousted and people will decide their fate. We must keep our commitment made to the people during the last election, and free trade is one of them which we are trying so implement. The main man in the field should get his due share in the matter of production. He should not be exploited by others which is being done here by the Congress Govt. for the last 30 years. We can talk very nicely, we can speak about socialism, we can speak about all 'ism', we can blame others, we can say many other things. But in actual practice what do we do. ? We do not analyse our activities and our own performance. I remember an Assamese proverb. The proverb is (মুখে বাবাজী পেটে দাগাবাজী দিনত-ব্ৰহ্মচাৰী ৰাতিত অত্যাচাৰী) This means in this Govt. they are all Babus like our Chief Minister. They are so nice people, so sweetly they speak and so nice word 'socialist pattern' they utter. Therefore, comes beautiful Emergency. During emergency we have witnessed many things. (দেশ প্ৰগতিৰ পথত) All these things, we have seen. But there was no sincerity of purpose. They were not sincere in doing anything. Now during the A I C C Session we have seen many fun fare which

no sensible person can do so. So much money have been spent. It is at the cost of what ? It has been done at the cost of down-trodden masses. What right you have got to suck their blood. You are not in a position to give them the bare minimum. You failed to do so: There is another proverb. (মুখে বাবাজী পেটে দাগাবাজী) That means you say you are allowing the capitalist to thrive at the cost of poor man. You have sold out the entire state to those people. What had happened to rape seed ? You have given monopoly to them. What about Mr. Kakelia and Mr. Kothari ? You have given every right to those people by violating the provisions of the Essential Commodities Act. But the Janata Govt. is determined to crush all this thing. It is Janata Govt. who will control every thing. If they fail they will honourably quite. They will not remain in office by violating the provisions of the Constitution, by ignoring the judgement of the Supreme Court. They will not indulge in such kind of dictatorial action as has been done by the Congress regime. To remain in 'guddi' the lady prime Minister had declared emergency against the will of the people. Have you ever seen a double emergency in a country, both internal and external. But it was made possible here in this country duridg the Congress rule at the

centre. I am surprised to see that those people who are responsible for committing criminal offence, they were not prosecuted, Instead they wanted to advocate that they were the real friend of the poorer section of the people. Sir, this Govt. has said that they promised land to the landless people by acquiring surplus land through the Ceiling Act. They have given simply some papers to the people and not even a single patta. My friend Shri Kabir Ch. Roy Pradhani was justly said the other day that the present Govt. is creating confusion and chaos in the society in the name of land reform, in the name of giving land to the landless people. In Jorhat Subdivision itself after the announcement of the so called land reform policy made by this Govt. number of murder cases have been increased. Why the Govt. could not give protection to those people? Sir, the major section of our population is the cultivatore. But their lot has not been improved. We go to them only at the time of election and after getting elected we forget them. And, now this people are groaning for a morsal of grain and we are not in a position to give them the necessary commodities while we could enjoy all. Sir, when the emergency was on prices of all essential commodities went high and high. Where had the Govt. been then?

They could not take any step against the capitalists because they need fund for the election. With a view to getting some fund for the A I C C Section the rape seed deal was concluded in Assam House, Calcutta, on 17th June. And, at the same time the man who was arrested under the Essential Commodities Act was allowed to increase the price of mustard oil here in Assam. Increase of Rs. 1/- per litre was allowed because that marchant contributed two lakh of rupees for the A I C C. And, later on he became one of the Members of the Reception Commitee of the A I C C. In this way the Govt. is trying to bring down the prices of essential commodities. The Janata Govt. is trying to implement the promises made to the people and they have adopted a new food policy which will help equally the producer and the consumer. Now everybody is speaking about the distribution system: About the distribution system, whether my friend have gone thiough the policy systatemen realy that has been made by the Government of india in respect of distribution, procvrement an other things I do not know. Nowhere we have said that we are going to break the Co-operatives. We have not shid that the F C I and the Statfed should not procure and we nowhere said that they will not porcure anything. Simply we have

said the corrupt organisations, the corrupt elements in all the get-ups including the F C I, or Apex Marketing or statfed which are incurring heavy losses, according to present information, should not be there. You have got right to say that these Co-operatives are to be reorganised ; you reorganised it because we can not leave the lives of the people at the hands of the corrupt organisations. As for intance, these Co-operatives which have been formed in various places of Assam, I remember, most probably, my friend, Shri Bishnu Prasad will remember very well that we wanted the account to see how and in what way these Co-operatives are functioning, that is in the year 1973-74. Then the Co-operative Minister gave a list of nearabout 600 co-operatives and against all of these co-operatives there were cases of defalcation which were defected. And age-in the in information was given by the Govt. itself to this August House saying that the audit was conducted of about the G P level Wholesale Co-operatives very recently ; the member of the cases 44, as a test case and it was completed out of which Government have received allegations embezzlements of 29 co-operatives, and the accounts of 15 other co-operatives were also found wrong. At the same time, our information is nearabout thousands of

misappropriation cases have been detected. Where the Co-operatives were formed they were not properly represented. The systems have been followed by the Government in respect of functioning of these co-operatives are very wrong. The people have got no 'say' there, nothing of the short. And only some of the bureaucrate who have been appointed as Secretaries and also some of the political elements who are taking part there, they are controlling these co-operatives and in some indirect way, the busioessmen also have become members of the co- operatives.

মাননীয় অধ্যক্ষ :— কোৰাম নাই, এণ্ডজ্ঞৰনড্ কৰি দিওঁ নেকি ?

শ্ৰীলক্ষীকান্ত শইকীয়া :— এবাৰ বেল মাৰি দিয়ক।

(No quoram at 4.17; quoram bell rang)

Shri Dulal Ch. Barua :— So, Sir, about the co-operatives, the Govt. submitted memorandum to the Govt. of India, to the Prime M nister, to the Central Supply Minister and the Central Food & Agricultue laying stress therein that if they do so, then the co-operatives will die and our rulal economy will die. We can not agree to that argument because now these co-operatives are in no way helping towards the upliftment of our rural people. Therefore we are to

re-organisc these co-operatives and through them, the distribution system will be very much helpful and easier. But we have suggested here in our Resolution from this side of the Houre that there should be peoples' commitees (you can call it vigilence commitees) to see that the distripution is properly done and no corruption is indulged in, and wherein from the growers' side also, some can represent there and see things by themselves for there own benefit.

This is the sum and substance and the idea that has been mooted by the Government of India in respect of distribution. In respect of procurement we do not like to impose any sort of restriction ; the F C I, the STATFED and others are free to procure and reach their targets, and if some other business-men also desires the can also complete ; I have no objection to that. Our whole intention is that the food stuff should be sufficient and there should be proper distribution and there should not be any rise in prices of essential commodities so that the growers, the cultivators can get proper price for their produces. This is the whole intention of the present Janata Government who want to persue this food policy in the country. Here in our State, artificial scarcity has been

allowed to be made. We producc tea but here we are to pay more, which is one of the component parts of the essential commodities. We produce oil but we are to pay more and that is why we have asked the Govt: of India that the things that we produce here, there should be a special quota for the State of Assam so that we are to get the essential commodities at a lower rate price. In respect of suger also we produe suger here in Assam. We produce suger in Baruabamungaon but the whole policy was that the price should be fixed by the Govt. of India. That policy also we do not like and we have asked the Govt. of India to change that policy. The quantity of suger that we produce here could be allotted in the name of the State Govt. and the State Govt. would distribute it through their own machinery and the Govt. of India is agreeable if it is formally forwarded to them. But without knowing the implication of the food policy for the political reasons, if the Govt. want to retain it we have got nothing to say. You can not isolate yourself by blaming the Govt. of India for the new food policy, by blaming the Govt. of India for removing the restrictions, if you want to capitalise the situation politically, then you are so bear the burden of it. Because the prices of

essential conmodities which are now at the rate here in the State of Assam, you are responsible for that. You want to hide the guilt by blaming others and we can not be a party to it. The whole thing is as I have already said that in the agricultural production side we are in the lowest and on the other hand, our per capita income is also lowest here in the State of Assam because of the wrong economic policy of the Govt. So in respect of your failure and in respect of your failure in various economic plan for upliftment of the people if you want to blame the Govt of India, that can never be tolerated.. We have already explained your attitude in this regard to the Govt. of India because we have seen when the essential commodities were despatched by the Govt. of India that was lying for months together to the Gauhati Railway station and when the authorities of the New Gauhati Railway Station wanted to sell it in auction, the Supply Department requested them just to keep it for some more days and I do not know what have been done about that essential commodities which were lying in the Railway Station and from that action of the Govt. it is clearly understood that your intention is to create artificial scarcity and want to put blame to the Janata Govt. in the Centre for

their new policy for your political game. That thing we are not going to tolerate. We will not accept any lame excuse. I do not want to take much time of the house but the whole thing is that we want the matter to be examined in its proper perspective. I quite appreciate the suggestions put forward by my friend Mr. Khound. We are also concerned about this problem. We should join our hands together. We should not try to blame others. We must see in what way we can contribute best to our common people. In many ways we are handicapped. Transport bottleneck is there, there is shortage of foodstuff. Now we are having maximum natural calamities, floods, erosion and many other things are there and the deficit areas have been increased due to flood and erosion. Therefore we are to depand for everything to the Govt. of India, specially for supply of food-stuff and therefore, for this deficit that we have in our State in respect of foodstuff, I think the transport system is to be improved so that we can get everything easily. That is to be apprised to the Govt. of India to take up certain schemes for improvement of transport communication both by air, roadways and railways so that we can have easy railway and road communication to bring the essential commodities

whenever it is necessary and there should be a very clean and proper distribution system from top to bottom and I feel that to impelement the present new policy everybody should co-operate irrespective of party affiliation. I also feel that in the State level there should be a strong commitee by taking representatives of all the political parties, if possible, representatives from the cultivators and also in the district level there should be such commitee as we have termed people's commitee to see things and also see the distribution system and also to improve the present distribution agency so that we can have a clean distribution agency everywhere and nobody should try to play a political game where the human lives are concerned. We should forget politics and we should be free from political corruption. Also we must see that there is flow of supply of essential commodities from the centre and we must give them in advance notice of our requirement and also we must see that the blackmarketters, hoarders and other ante social elements are properly punised. We should not play a political game. We should not try to sell our common people. Because the Govt. of India will see if the performance of our State is satisfactory if they can do justice to the people, if they can feed the people, if they actually

bring up the economic condition of the common masses upto a certain standard, there will be regular inflow of supply. If you want to do real justice to the common masses, these suggestions should be accepted by the Govt. and there should not be any political corruption. If the blackmarketters and hoaders are not encouraged and if the commodities are distributed properly and the actual growery are benefitted, there will be less economic crisis to our State. So let us join our hands together to find out a very feasible proposition through which we can make the Govt. of India's new policy successful, throug which we can supply the essential commodities to the common masses at a minimum rate.

* শ্ৰীৰাম চন্দ্ৰ শৰ্ম্মা :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আমাৰ প্ৰধান দলপতি মাননীয় ভট্টাচাৰ্য্য ডাঙৰীয়াই উত্থাপন কৰা প্ৰস্তাৱটো সমৰ্থন কৰি কব বিচাৰিছোঁ যে ইয়াত এটা কথাই মাননীয় সদস্যসকলে কৈ আছে সেইটো হৈছে কেৱল ধান-চাউলৰ ফেৰাব মাৰ্কেটিং আৰু সমবায়ৰ কথাটোহে। প্ৰস্তাৱটো ভালকৈ চালি জাৰি চাইছে নে নাই তাত সন্দেহ আছে। আচলতে বস্তুৰ মূল্য বাঢ়িছে নে নাই তাক ভালদৰে লক্ষ্যই কৰা নাই। আমাৰ প্ৰস্তাৱটোত কেৱল ধানৰ কথাই নহয় আন আন বিষয়ো আছিল। আমাৰ প্ৰস্তাৱটো আছিল এনেধৰণৰ— "কেতবোৰ

* Speech not corrected

আৱশ্যকীয় বস্ত্-বস্তুৰ মূল্য বৃদ্ধিত গভীৰ শংকা প্ৰকাশ কৰি এই সদনে মূল্য বৃদ্ধি ৰোধ কৰিবলৈ নিম্নোক্ত ব্যৱস্থা কেইটা লবলৈ চৰকাৰক অনুমোদন জনায় :—'' বাকীবোৰ এক, দুই নম্বৰকৈ দিয়া আছে। কেৱল ধান-চাউলৰ কথাকেই অসম চৰকাৰে ভাবিছে যে মুকলি বজাৰলৈ ওলাই গলেই ধান-চাউলৰ অভাৱত মানুহ খাবলৈ নেপায় মৰিব। কিন্তু ১৯৭৪ চনত যেতিয়া কংগ্ৰেছী চৰকাৰৰ আমোলত ভাৰতৰ খাদ্য নীতি সমবায়ৰ ওপৰত ভিত্তি কৰি গঢ়ি উঠা নাছিল তেতিয়া বৰপেটাত ভাত খাবলৈ নেপাই বনৰীয়া কচু খাই বহুতো মানুহৰ মৃত্যু হৈছিল। সেই কথা অসম চৰকাৰে অস্বীকাৰ কৰিব পাৰিবনে ? এফ, চি, আইয়ে সমবায়ৰ জৰিয়তে বিতৰণ ব্যৱস্থা নিয়ন্ত্ৰণ নকৰিলে ধান-চাউল বাহিৰলৈ ওলাই যাব আৰু ইয়াৰ ফলত মানুহ খাবলৈ নেপাব। ধান-চাউল বাহিৰলৈ গলেইযে খাবলৈ নেপাব আৰু ওলাই নগলেই যে খাবলৈ পাব তাৰ কোনো অৰ্থ নাই। চাউল থকা স্বত্তেও আৰু সংগ্ৰহ নীতি চৰকাৰৰ নিয়ন্ত্ৰণাধীন হৈ থকা স্বত্তেও ১৯৭৫ চনত বানপানীৰ সময়ত অসমত বিহ মেটেকা খাই মানুহ মৰিছিল, সেই কথা পাহৰি যোৱা উচিত নহব। অসমত ছশ তেষষ্ঠি খন গাওঁ পঞ্চায়ত আছে আৰু ছশ চৌষষ্ঠিখন সমবায় সমিতি আছে। প্ৰত্যেক সমিতিতে সংগ্ৰহৰ কাৰ্য্য চলাবৰ কাৰণে এজোন সম্পাদক পাতি দিয়া হৈছে। কিন্তু সেই সম্পাদক সকলে নিজে কাম নচলাই খেতিয়কক জাপি দিয়ে। অৱশ্যে আমি সমবায়ৰ বিৰোধী নহয়। কিন্তু যি উদ্দেশ্যত সমবাৰ সমিতি গঠন কৰা হৈছিল, সেই উদ্দেশ্যত সফল হব নোৱাৰাটোতহে আমি দুখ পাওঁ। অসমৰ শতকৰা আশীজন লোকেই খেতিয়ক। তেওঁলোকৰ একমাত্ৰ খেতিটোৰ ওপৰতেই জীৱন যাত্ৰা নিৰ্ভৰ কৰে। সমবায় সমিতিয়ে সাতসত্তৰ টকাকৈ ধানৰ দাম যদি বান্ধি দিয়ে, আৰু খেতিয়ক সকলে তেতিয়া ধানৰ দাম আশী বা নব্বৈ টকাকৈ বেচে তেতিয়াই আমি ধানৰ মূল্য বঢ়া বুলি কব নোৱাৰো। আমাৰ কথা

হল খেতিয়কে দুপইচা পাওক, এই পইচা তেওঁলোকে পাব লাগে। কাৰণ যিহেতু খেতিটোৱেই তেওঁলোকৰ প্ৰধান আৰু একমাত্ৰ জীৱিকা আৰু এই খেতিটো কৰিবলৈ যাওঁতে তেওঁলোকৰ যিখিনি খৰছ হয় আৰু সমবায়ে যি নিৰিখ বান্ধি দিয়ে সেই নিৰিখত খেতিয়কে ধান বেছিলে তেওঁলোকৰ মূলধনৰো কিছু লোকচান হয়। গতিকে তেওঁলোকে যদি চৰকাৰী নিৰিখত থাকি মূলৰ ধন হেৰুৱাব লগা হয়, তেওঁলোকৰ জীৱন আৰু পৰিয়ালৰ ভৰণ-পোষণ আদি কৰিবলৈ অপাৰগ হৈ পৰে। ফলত খেতিয়কে ধানৰ দাম বঢ়াবই। সমবায় সমিতি চলাবৰ কাৰণে সম্পাদকক যি দায়িত্ব দিয়ে সেই দায়িত্ব তেওঁলোকে সুচাৰুৰূপে নচলায়। উদাহৰণ স্বৰূপে বাতৰি কাগজত পোৱা এটা বাতৰিৰ বিষয়ে মোৰ দৃষ্টি গোচৰ হৈছিল। বাতৰিটো আছিল আঁঠখন সমবায়ৰ আঁঠজন সম্পাদকক সমবায় সমিতি চলাবলৈ পোৱা চৰকাৰী অনুদান নিজে খাই কাম আধাৰুৱা ৰাখিলে আৰু এবছৰত আঁঠজন সম্পাদকে এক লাখ টকা আত্মসাৎ কৰিলে। এইদৰে আঁঠবছৰৰ পিছত তেওঁলোকৰ সমবায়ে আঠ লাখ টকা লোকচান ভৰিলে। এনেকুৱা উদাহৰণ কংগ্ৰেছৰ শাসন কালত খাদ্য নীতিৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত দেখা যায়। তাক ৰোধ কৰাৰ ব্যৱস্থা সমবায় নীতিত আমি দেখা নেপালোঁ।

Mr. Speaker :— The House stands adjourend till 10 A. M. on 14th November, 1977.

ADJOURNMENT

The House then rose at 4-35 P. M. and stood adjourned till 10 A. M. on Tuesday, the 14th November, 1977.

Dated Dispur.
The 9th November, 1977.

P. D. Barua,
Secretary
Assam Legislative Assebmly.